

CATHOLICA
QVERIMONIA.

MATRITI.

ANNO M. DC. LXXXVI.

13 clas.

R. 75038

ADJONITA O

ANOMINATO

ANZELMO DI C. C.

CATHOLICA QUERIMONIA,

QUÆ PRIMO ADVERSUS
SVRIEN,

SEU VERIORE NOMINE
PETRVM JVRIEVM,

NVNC VERO ETIAM ADVERSUS
ejus Duces, & impios Sectatores ab Au-
thore recognita, & aliquatenus aucta,
accuratiusque compta, iterum in
palæstram prodit:

Q V A

SANCTISSIMUM D.N.

INNOCENTIVM VNDECIMVM
PONTIFICEM MAXIMUM
ILDEFONSUS INDIG-
NVS MALACENSIS ANTISTES,
AD EJUS SANCTISSIMOS
PEDES PRECATVR,

Vt muta fiant labia dolosa, *Pf. 30. v. 19.*
& obstruatur os loquentium iniqua.
I. salm. 62. v. 12.

ADDITIONAL

ONE THIRD, ADVANCE

27 RILEY

SEU AERIORE NOMINE

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

24294. A. L. ALLE C. V. N. M.

— НА ОБЪЕДИНЕНІИХЪ СЕБѢ ПОДЪ ПЕЧАТѢМЪ СВОИМЪ

STON CARTRIDGES TO, COMPANY & CO.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

:mlorq nre :islaq

AVO

27 OCT 1962 D.M.

CONFIDENTIAL AND PROPRIETARY

MUMIXAM MEDICATION

2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 26

11. *Chlorophyll content*

2015年11月22日 星期日

90867

or was it a loss of his mind?

CHINA: THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

1900

SANCTISSIME

PATER,

AD MANVS nostras novissimè pervénit libellus quidã parvus corpore, sed malitia gigas; libellus, inquam, si folia numerentur, minimus; sed livore prægrandis, maximeque famosus atque infamis, luce indignus, utpote inferni inter tenebras fabricatus. Titulus ejus est PRACTICA MORALIS JESUITARVM. PARS SECVNDA.

In ejus primâ fronte nefarium extat Authoris nefarii, ideóque Anonymi, consilium, ac libido convitiandi & diffamandi Religiosissimam ac sapientissimam Familiam SOCIETATIS JESV, quæ in Ecclesiâ mirificum ortum habuit, & ex temporis circumstantiis non absque mysteriô & speciali providentiâ, quâ tuetur Deus incolumitatem suæ purissimæ Sponsæ. Nam quando insurrexit Lutherus (1) aliique Novatores: tunc (2) eam fundavit Altissimus, qui (3) posuit hanc unam contra unum, & feliciter amplificata, multiplex effecta est contra multiplicium Modernorum errorum varietatem, consequutâque in extirpatione Hæresum suæ

(1) *A Lapid. in Daniel. cap. 5. ad Calcem.*

(2) *Psalm. 86. v. 5.*

(3) *Eccles. 33. 15.*

QUERIMONIA. 7

institutionis desideratum
scopum. Quare adeò invisa
atque odiosa est Hæreticis:
ut omnibus viribus conen-
tur eam convellere ac de-
turbare factis, improbis
dicteriis, imposturis detra-
ctionibus & contumeliis.

Author ejus, tanti sce-
leris sibi conscius, nomen
patefacere suum erubescit,
& cum tam malè agat, (1)

odit lucem: & licet SV-

(1) Ioan.
3. 40.

RIEN vocari ad aures no-
stras perlatum fuerat; post
primam verò impressio-
nem hujusmodi querimo-
niæ duo simul comperi-
mus, scilicet, non SVRIEN,
sed PETRUM JVRIEVM no-
men existere, & hunc qui-
dem PRACTICAM JESU-
TICAM non scripsisse. Quis-
quis verò viperini partus
Author sit & origo, ex eo

3 CATHOLICA

cum alii passim hæretici;
tum maximè BAYLE, &
JURIEVS venena hauserunt.

Sepulcrum patens est
guttur eorum linguisque
dolose agentes in PRACTICA
MORALI JESVITARVM
(1) exultant, & insultant in
veram Dei Ecclesiam; præ-
sertim verò PETRVS JU-
RIEVS insignis ille Hæreti-
cæ factionis apud Sedanum
in Galliâ quondam Mini-
ster (hoc enim nomine suos
Calviniani Parochos ap-
pellant, animarumque Pa-
stores, siue potius Lupos
(2) rapaces,) præsertim, in-
quam, in eo libro cui Galli-
cè titulus est L' ESPRIT DE
Mr ARNAVD, Liber qui-
dem Diabolico SPIRITV
actus.

Is autem JURIEVS ma-
ter-

(1) 2. 1. 1. 1.

(2) 2. 1. 1. 1.

QVERTIMONTA. 9

terno, ut audio, genere
oriundus ex Petro Molinaeo
audacissimo ac perversissi-
mo Calvinista, Majoribus
suis major, eum audacia, &
nequitia longe superavit.

Gallia non potuit foetum,
quem pepererat, contine-
re, ac infidum filium alere,
ideoque in Hollandiam (de
qua non importune dice-
mus, quod olim de Roma
Magnus Leo: (1) *Unum n-*
gentium fervebat errori-
bus, & magnam sibi vide-
batur assumpsisse Religio-
nem, quia nullam respicebat
falsitatem) se recepit. Ibi
liberiori consilio, & effra-
ni licentia infremuit adver-
sus Dominum & Societa-
tem ejus. Solum enim in il-
la Hæresum Babylonia ta-
lis lingua exacueretur, ac
veluti in securo municipi-

(1) Sermo
de Natal.
Apost. Pe-
tri, &
Pauli.

10. CATHOLICA

pio, & tanquam ex arce tutissimâ blasphemias effunderet, suâque tormenta exploderet, ut bellum faceret, (1) cum Sanctis, ac in tuto positus Hostis impius arietaret Ecclesiam.

(1) Apoc.
13. 7.

Nemo petulantior, perniciosior Ecclesiæ, nemo Catholicum nomen dictis scriptisque profcindit. Etenim pro ea, quam nactus est persuasibilem humanam sapientiæ verborum facultate ac garrulitate, quæ eum inter suos fecit expectabilem, & apud externos effranum, & (despiciendum).

(2) 1. Cor.
2. 4.

Homo iste prociacissimus in illo suo ARNALDI SPIRITU, universum genus humanum impetit nec sacris, parcens, nec profanis, nec Ecclesiastico, nec Ci-

vili Statui, Regem suum,
Regem Christianissimum,
singula Regiæ familiæ ca-
pita, familiares Ministrós-
que Regis tam fædè, tam
impudenter carpit: ut vel
in suo Hollandiæ asylo vix
tutus ipse, tutum præstare
id libri monstrum nequi-
verit. Illud enim & Hære-
tici sui, horrore perculsi
proscribendum esse cen-
suerunt.

JURIEVS ergo mentis
impos, & Hæresis peste
phreneticus, convictus
quidem reus, at non con-
fessus; rationibus destitu-
tus, dum verba ei defunt
ad respondendum, confu-
git ad verborum maledi-
cta, velut insanus ad lapi-
des.

Hujusmodi furoris an-
sam sumit, ex eo quod for-

matur ab aliquibus Catho-
 licis Doctoribus argumen-
 tum de Fidei Romanæ Ec-
 clesiæ credibilitate, ex ejus
 mirificâ extensione. Cum
 enim in remotioribus &
 abditioribus mundi Regio-
 nibus veritas ejus illuxerit,
 & quamvis sectarii, com-
 mercii & ambitionis causâ,
 nullum angulum terræ
 prætermiserint, quem non
 peragrarint: attamen mon-
 stravit eventus, & manife-
 stat quotidie, eos solum-
 modo (1) post aurum abi-
 re, ac sperare in pecunia, &
 thesauris, aviditateque om-
 nino teneri, nulla uspiam
 Christianæ Religionis ha-
 bitâ ratione, cum ne mini-
 mam quidem expensam,
 vel in instruendâ una scas-
 pha, vel unico alendo Mi-
 nistro, ob propagandam

(1) *Eccles.*
 § 1.8.

Religionem, destinaverint.
 Catholici verò omnibus,
 etiam vitâ, post habitis, ni-
 hil aliud quærunt (1) nisi (1) *Actor.*
 Crucis gloriam, ac ferre 9.15.
 Nomen JESV coram Regi-
 bus, & gentibus (2) omnia (2) *Ad*
 arbitantes velut stercora, *Phil. cap.*
 ut Christum lucrifaciant. 3.8.

Hâc igitur pungenti, so-
 lidissimâ & efficaci ratione
 stimulatus JVRIEVS malig-
 nissimæ febris suæ succen-
 ditur ardore, & in delira-
 menta prorumpens ait *Po-*
tiores, ac saniores anima-
rum conversiones, seu mis-
siones, quas tantopere Ca-
tholici Romani jactant,
sunt illæ, quas in longinquis
Regionibus, tot exantlatis
laboribus exercent, Chri-
stianæ prædicationis causâ,
cum tanto pecuniarum dis-
pendio, &c. ut videre est in
 50 ex.

*expeditionibus sacris, quæ à
P. P. Societatis fiunt in
magno Sinarum Regno,
aliisque Climatibus.*

*Atqui hæ sunt omnino
invisæ ac detestabiles, ipsis
etiam Catholicis, ac de illis
veluti de sacrilegis, merè
politicis, & cupiditatum
plenis formant judicium,
publicèque illud manife-
stant.*

*Ergo argumentum Ad-
versariorum non tenet imò
contrarium convincit. Mi-
norem probat ex facto, &
adducit in testem THEA-
TRVM JESVITICVM, non
quomocumque relatum,
sed adumbratum tutelâ, no-
mine & Dignitate Ildefon-
si à Sancto Thomâ, ex Or-
dine Prædicatorum in Epif-
copum Malacensem as-
sumpti, ex 2. part. PRACTI-*

QUERIMONIA. IS
CÆ MORAL. JESUIT. cuius
initium post præfationem
sic habet, sed Idiomate Gal-
lico, litterisque specialis
notæ.

*Quis sit Author libri,
cui titulus est THEATRVM
JESUITICVM, & qualis fue-
rit occasio, eum in lucem
emittendi, jam manifestum
est, fuisse illum doctum, ac
probum Religiosum. Ordini
S. Dominici ILDEFON-
SUM à S. THOMA, qui ex
stirpe Regiâ procedens illud
vivendi genus inivit suâ
conscientiâ motus, cum in
seculo vitam agere lautè
posset sub nomine Marchio-
nis de Quintana, qui unus è
præcipuis est, ac locupletibus
Aulæ Hispanicæ Proceri-
bus. Postea cum Episcopus
Placentiæ fuisset: illi Eccle-
siæ Malacensem, cui nunc
præ-*

*præst, anteposuit, inferior-
rem tamen annuo redditu,
idque triginta ducatorum
millibus, & ampliùs. Sem-
per vixit tan intra Reli-
gionis claustrum, quàm in
Episcopatus fastigio equa-
bili & exemplari virtute.
Sufficiat talis commendatio
Personæ in testimonium eo-
rum, quæ dicturus sum;
cùm non sit verosimile ho-
minem talis sanguinis, ge-
nerisque claritate fulgen-
tem, ac virtutibus ornatum
voluisse in lucem prodere
mendacia in dedecus Jesui-
tarum.*

Latebat nos omnino
quænam esset occasio
quam hujusmodi persona-
tus hostis, cujus molliti (1)
sunt sermones, & ipsi sunt
jacula, effinxerat nos im-
pulisse ut prædictū THEA-

TRVM JESVITICVM, quod nobis adoptat, scriberemus. Eamque accuratè indagantes, tandem invenimus, dum adhuc sub prælo insudaret hæc nostra CATHOLICA QVERIMONIA, eundem Authorē in alio libello cujus titulus est PRACTICA MORALIS JESVITARVM. PARS PRIMA, illā nobis occasione imputare voluisse.

Reliqua, inquit, extracta sunt ex Hispano libro, cuius titulus est THEATRVM JESVITICVM, qui quidem est Apologia, quæ Innocentio Decimo dirigitur, typis data apud Conimbricenses anno 1654. Sed quia liber iste non satis agnoscitur ubique terrarum, & forsitan aliquis ei dubitabit fidem adhibere, quam meretur, nisi peculiariter Author ag-
nos-

no catur, & occasio, quæ
ad ejus editionem excitatus
est: breviter utrique dubio
satisfiet.

Scribendi occasionem
sumpsit ex scripto quodam
Doctoris D. Ioannis del
Aguila, cujus titulus His-
panicè, Ladreme el perro,
y no me muerda, eo consilio
ut illud refutaret, Autho-
resque defenderet ibi cita-
tos.

Prosequitur nos adula-
toriâ panegyri, proditoriis-
que laudibus, & ut assolent
ii qui reprobam monetam
expendunt, veram aliquam
immiscere, ut faciliùs non
satis cautos circumveniât,
non secus inter aliqua, quæ
à veritate non deviant, plu-
rima omnino falsa commi-
niscitur.

Ait enim homo versipel-

pellis, ac veterator nomen
 nostrum celasse, non quia
 rem occultari in Hispaniâ
 posse putaremus, nos enim,
 dicit, palam THEATRUM
 JESUITICVM Martæ nostro
 compactum semper esse
 professos. Unde si intra
 Hispaniarum Regna liber
 continendus esset, nun-
 quam nomen nostrum sup-
 pressuros, nemini non ma-
 nifestum, sed quia ultra
 evolare necesse sperabatur:
 magnæ modestiæ, & no-
 stræ humilitatis pondere
 depressi operæ pretium du-
 ximus conficto nomine o-
 pus contegere.

Ridendum sanè deli-
 rium. Biceps monstrum
 nos iste insolentissimus en-
 comiastes reformat, ita ut
 simul apud Nostrates pu-
 blicos detractores, & fa-

mosos maledicos apparere
non dedignemur ; apud ex-
teros tamen & modestos,
& humiles haberi fataga-
mus.

Ex Dominicanâ Familiâ
nos in Episcopalem Sedem
Oxomensẽ Domino Joan-
ni de Palafox suffectos , ex
eâ in Placentinam , deinde
in Malacitanam, ut iniquis-
simi libri speciẽ verẽ fus-
cam suppositio nitore
concinnet , & mutuatis co-
loribus exponat.

Fatetur prædictum THEA-
TRVM JESUITICVM per San-
ctum Tribunal Inquisitio-
nis in Indice expurgatorio
fuisse proscriptum , & licet
liquidò patens, & constans,
esset , me damnati libri Au-
thorem existere ; hoc non
obfuisse quominus ad Epif-
copalem Cathedram eve-

herer. En, SANCTISSIME
PATER, usque ad Summum
Throni tui Pótificalis fasti-
gium ascendit malignitas,
cúm sacrilegá temeritate
eò tendat impius nebulo,
ut præsumat, publicum Au-
thorem prædicti libelli ad-
versus Religionem SOCIE-
TATIS JESV, nō modo à Ro-
mano Pontifice impunitum
evasisse, sed Episcopalis
dignitatis munere decora-
tum. Et quorsum hæc? Nisi
ut infandum libellum, au-
thoritate Apostolicá, quam-
tumvis facitá, communire
moliatur.

Progreditur, (1) & quasi (1) *Psalm.*
novaculá acutá dolum fa- 51.2.
ciens, matrimonium per-
stringit Parentum nostro-
rum Marchionum de Quin-
tana. Cúmque à splendore
nataliým nos commendat:

caligat in sole, & in mendaciorum barathrum allucinatus intruditur, inter quæ, ut alia prætermittamus, hoc maxime notare est: afferit genitricem, ac Dominiæ meam Marchionissam, paulo post matrimonium viduam, in Monialium cœnobium se recepisse, & arcana quædam nobis referasse. O inauditum naturæ portentum! Vix dum ablactatus, triennium enim agebam, matre orbatus sum, & jam me maternorum consiliorum capacē efformat: ergo ex falso, non nisi falsus sum? Quæ nota etiam aperitissime laborat ille quem somniat genitricis meæ in Monasterium ingressus; si cum apud omnes constet ex urbe Velez ad civitatis Alhamæ balnea ex Medi-

eorum consilio iter fecisse;
& Granatæ duodecimo Au-
gusti anni 1634. ultimum
diem clausisse in privatâ
domo. Hæc in Hispaniâ
pervia sunt, sed ut fabulas
suas ad externos moliatur;
per illa nimirum figmenta
gradiendum existimavit, &
quæ vera sunt noluit intel-
ligere, ut bene ageret. (1) *Psalm.*

Auger cæcutientis ani- 35.4.
mum demonstrans argu-
mentum: ait enim nos Do-
minicanam Religionem
Malacæ elegisse, in cujus
confiniis Majoratus, Titu-
li, Diriones existunt, quibus
renunciavimus. Sed quan-
tùm distet à tramite verita-
tis novus iste Geographus,
nemo sensatus ignoravit
cum prædicti Status par-
tim sint in Gallæciâ, partim
in veteri Castellâ constitu-
ti,

ti, & ferè oppositi cum ista
Bætica Regione.

Denique nos in Aula
Regia spectabiles; in Pasto-
rali munere, & opere; &
sermone strenuos; & virtu-
tibus præditos esse magnò-
pere prædicat. Sed quâ ve-
ritatè? Confundimur. Quâ
mentè? Dicendum pollice-
mur.

Ex his omnibus conclu-
dit, *Incredibile quidem est
Authoris tanti meritis, &
virtutibus recensitis fidei
rerum in THEATRO JE-
SUITICO scriptarum, vel in
minimam vocari posse dubi-
tationem. Itaque non est
cur ultra faris necessum
sit.*

Hæc omnia ad factum
pertinent, SANCTISSIMO
PATER, ex quibus contra
nequissimos Nebulones

hæc

hæc pauca paucis verbis
exequemur.

§. I.

*Hæretici, non solum sacris
Religiosorum cœtibus,
verum sacratioribus
personis semper sunt in-
festi.*

§. II.

*Nec dissimulandum, sed
Hæreticis viriliter res-
pondendum.*

§. III.

*Mos Hæreticorum perpe-
tuus est ut Hæreseos suæ
libros Prælati ac Pii
viris ascribant.*

§. IIII.

*Respondetur JURIEO, ejus-
que PRACTICO MORA-
LISTÆ, convincendo Phy-
sicè imposturam.*

26. CATHOLICA

αὐτῶν ἀποκρίσιν ποιεῖται

§. V.

*Argumento ad hominem
moraliter convincuntur
JURIS, Practicusque
Moralis.*

ἀποκρίσιν ποιεῖται

§. VI.

*Implicat hostes me virtuti-
bus ornatum, & simul
detractorem publican-
tes.*

§. VII.

*Supplicem continet excla-
mationem ad V. Beati-
tudinem.*

ἀποκρίσιν ποιεῖται

(1) Sap. Iam verò B. P. (1) pro

15. 19. thorace induam justitiam,

& accipiam galeam judi-

cium certum, Id est, synce-

rum, non fucatum, carens

omni simulatione, & dissi-

mulatione, Ut Græcè le-

gitur.

ἀποκρίσιν ποιεῖται

In:

*Judica ergo nocentes me
(1) hoc est, damna, (2) ex-
pugna impugnantes me: (3)
quia insurrexerunt in me
testes iniqui, & mentita est
iniquitas sibi. Apprehende
arma, & scutum, & exur-
ge in adiutorium mihi.*

(1) Psal.
34. 1.
(2) Alb.
Magn. ibi.
(3) Caiet.
ibid. ex
Psal. 26.
12.

6. I.

*HÆRETICI, NON
solum Sacris Religioforum
cœtibus, verum sacratio-
ribus personis semper
sunt infesti.*

ANGELICVS Præcep-
tor, contra impug-
nantes Religionem sermo-
nem instituens, detegit om-
ne Hæreticorum facinus,
in impugnandis Sacris Re-
ligioforum cœtibus, ac om-
nem latebram revelavit, &

I.

cujus abscondito emittunt

(1) *Psalm.*

(1) sagittas ut trucident re-
ctos corde. Isti sunt filii

(2) *Psalm.*

alieni, (2) quorum os ma-
ledictione & amaritudine

13, 6.

plenum est, & dextera eo-
rum iniquitates exacuit, &

10, 2.

7, 5.

12, 1.

velut sagittas transmittit;

(3) *D. Th.*

(3) *Sunt enim ministri Dia-*
boli, & sic famam Sancto-

cap. 19.

in Prefat.

rum nituntur corrumpere
in tantum, ut non solum per

se apud presentes infament
Sanctos Dei verbo, sed

etiam litteras per univer-
sum Orbem dirigunt; non

enim sufficit eis iniquita-
tem propriam devorare, vel

proximos ledere, sed quod
semel oderunt per totum

Orbem conantur infamare,
& ubique blasphemias dis-

seminare. Non enim satis
est illis maledicere, sed pe-

rennare volunt ad feram
po-

posteritatem, quæ adversus viros probos excogitant:

(1) Oportet ergo eodem medio uti adversus eos, qui (1) D. Th. ibid.

Epistolas plenas mendacio, & fraudulentia in Orbem dirigunt, & aures audientium polluant. Ideoque

secula in testes ducimus, & typis damus veritatem, ut semper Posteritati vesanus hujusmodi hostium dolus innotescat. Licet enim tam manifestè mentiantur, ut contemptu potius, quam responsione digni sint: visum est, hæc pauca præsentibus scribere & posteris.

Sapientes enim & insipientes omni tempore vivunt,

& (2) omnibus debitores sumus, sequimurque Iso- (2) Ad Rom. cap.

cratis consilium agentis Ca- 1. 14.

ve tibi à calumniis, et si falsa sint: plerique veritatem

ignorant; recipiunt autem opinionem.

II.

Manifestat autem Angelicus Doctor, quid animo improbi hujusmodi homines intendant, & perinde quasi JVRIEVS, similiúmque sensus intimos penetrasset, eorum calliditatem ostendit. Ipsi enim æquo animo cernere nequeunt, nec nisi ægerimis oculis tot Sacros fructus, quos SOCIETAS JESV in horrea Domini congregat, quàm animosè in Hæreticos, quàm fortiter insurgat, quàm feliciter eos debellet.

III.

Porro autem ut spirituales hosce proventus impediant ac conturbent: quod rationibus consequi non possunt, id facere denigrando famam OPERARIO-

RVM

RVM DOMINI moliantur.
Doctrinâ enim convicti
sunt, & rerum toto Orbe
gestarum experienciâ con-
stricti. Hoc igitur unum su-
pererat INIMICIS HOMI-
NIBVS ad corrumpendam
Evangelicæ Prædicationis
sementem : ut Verbi Dei
Præconibus infamandis Zi-
zania (1) superfeminarent: (1) *Matt.*

(2) *Reprobi contra Sanctos* 13. 25.
duo cogitant: primò ut ip- (2) *D. Th.*
sos annihilent; secundò, si *ibid.*
hoc non possunt, saltem eo-
rum famam destruant apud
homines, ut in eis fructifi-
care non possint. Citâtque
Divus Thomas Sanctum
Jacobum, qui de Hæreticis
sermonem faciens ait: (3) (3) *Jacob.*
Nonne ipsi blasphemant *cap. 1.*
bonum nomen, quod invo-
catum est super eos? Quod-
nam istud bonum nomen
B 4 est?

est? Non est aliud, neque in
 (1) 2. *Ad* cœlo, neque in terrâ, nisi (1)
Philip. ca. NOMEN JESV, cui omne ge-
 2. 10. nuflectitur. Sub hoc nomi-
 ne militat ejus SOCIETAS,
 quam vos, ita spernitis, ac
 detestamini: ut contenda-
 (2) *Hier.* tis (2) eradere de terra, ut
 6. 11. 19. non memoretur amplius.
 Blasphematis ergo ejus bo-
 num nomen, hoc est, ejus
 famam, ejus exercitia, ejus
 opera, quibus meritò ac-
 quisivit bonum adeò no-
 men, ut inter Religioso-
 rum cœtûs æquale primis
 nomen adepta sit.

III. Fingunt enim iniquita-
 tes gravissimas, cāsque at-
 tribuunt Religiosis, & vel-
 lent eos dividere, ac sepa-
 rare à communione & de-
 votione populorum, ut nul-
 li proficerent, & ut divisi
 caderent. Et cum non pos-

sint Doctrinam, quam prædicant, labefactare, quippe quæ in Sacræ Scripturæ sanâ intelligentiâ fundata sit: ipsos Prædicatores spernunt, illisque affingendo delicatum ac licentiosum vivendi genus, hoc absque delectu executioni mandant loquendo & scribendo quidquid in buccam, & calamum excurrit. (1) Nec

habentes, quod in causa (1) 5. An-
(dicebat Augustinus) *sua* gust. Epist.
137.

divisionis defendant, non nisi hominum crimina allegare affectant, & ea ipsa plura falsissimè jactant, & quia ipsam Divinæ Scripturæ veritatem obscurare non possunt, homines, per quos prædicatur, adducunt in odium, de quibus, quidquid in mentem venerit, fingere possint. Cum ergo

Patres SOCIETATIS strenuè
 Verbum Dei annuntient, &
 ubique gentium barbaras
 nationes ad caulam Eccle-
 siæ quotidie adducāt, sper-
 nant, confutentque Hære-
 ticorum nugas, iniquita-
 tem ubique profligando:
 quid mirum, quòd tot insa-
 nias in ipsos viri perversis-
 simi effutiant?

Y. Sed etsi contemnenda
 sint, ac omnino despicien-
 da, quæ adversùs SOCIE-
 TATEM JESV arbitrio suo
 depromunt & fingunt, om-
 niæque ut deliramenta ha-
 benda & detestanda, cum
 nullæ sint neque apud Hæ-
 reticos, neque apud vafros,
 & scurriles homines fabulæ
 adversus Societatem, quas
 in sua farragine ineptiarum
 non congregent & con-
 sarcinent: attamen hoc par-

vi pendendum non est, ut
impune elabantur sed suæ
audaciæ poenas luant. Ne-
que verò licet mendacia
dissimulare (1) *Ad calum-*
nias autem conticescere non
oportet, non ut contradicen-
do nos ipsos defendamus, sed
ne mendacio progressum
permittamus; circumven-
tosque damno affici patia-
mur ::::: omni studio cona-
ni mendaciæ refellere viro-
rum est frugi, ac eorum, qui
& sibi bene consulunt, &
multorum securitati stu-
dent, aiebat Basilus. Apud
plebejos radices figunt, &
mendacia inter insipientes
prævalent; ex quo potest
oriri, ut Verbum Dei non
recipiatur salubriter, imò
infructuosè disseminetur
propter contemptum eo-
rum, qui ipsum enuntiant,

(1) S. Bas.
Orat. 10.
circ. fin.
edit. Paris.
1566.

IV

ideoque Angelicus Doctor
asserit *temeritati eorum re-*
sistendum esse.

VI. Innocentiam enim vi-
tæ, ne maculetur, tueri, ma-
ximè Catholicorum obli-
gatio est, ne zelus Religio-
nis tepescat, & præcludatur
ingressus veritati, ac purita-
ti doctrinæ Apostolicæ Ro-
manæ.

(1) D. Th. *Quia* (prose-
quitur Div. Thomas) *eorum*
Opusc. 19. *vitam denigrare nituntur,*
cap. 20. *quibus non solum conscien-*
tia necessaria est propter se
ipsos, sed etiam fama, ut in
proximis per prædicatio-
nem proficere possit.

VII. Hanc veritatem exor-
nat Doctor Angelicus va-
riis Sacræ Scripturæ au-
thoritatibus, & communi-
ter exemplo Sancti Ioan-
nis, qui se coërciturum esse
minatur verba incompofi-

ta Diotrophis non cessantibus dilacerare Apostolica ministeria, (1) *Si venero, ait, commonebo ejus opera, quæ facit, verbis malignis garriens in nos.* Opera faciebat verbis; quia Diotrophis verba, sicut vestra eò tendebant, ut averterent gentes, ne audirent Apostolos, & ut concitarentur in illos, deficeretque pia affectio ad credendum, & præbendum ingressum veritati, dum per auditum contra Apostolos & Prædicatores opera pessima eis tributa inculcarentur. Hæc enim crudelissima sunt opera garrulitate patrata, & ideò Divus Thomas ait: *Eorum crudelitatem non deberi amplius tolerari.*

(1) *Epist. 3. ad Galium, n. 10.*

Quatuor sunt quæ machi-

VIII.

chinantur Hæretici adversus spirituales viros, qui se Deo dederunt, & viam perfectionis arripiunt, ut proficiant, quorum doctrina, & exemplum tantopere Ecclesiæ Dei interest: (1)

(1) D. Th.
c. 1. p. 1.

Ipse sua atractione quadrupliciter procedunt de viris spiritualibus; mala, si qua sunt, extendunt; dubia asserunt; falsa confingunt; bona pervertunt.

IX. Si enim pro humanâ fragilitate aliquid non undequaque conforme professioni Religiosæ homines Deo dediti committant: illud ita magnificant & extendunt Hæretici, ut voce præconis ad aures omnium perveniat, adeò multiplicatum & extensum, ut plus reputentur phaleræ, quam tela. Extendunt mala unius
ad

ad omnes; si enim aliquis Religiosus crimine quopiam notatus sit, universæ Religioni & omnibus individuis imponunt eadem delicta, & nomine communis usurpato ab omnibus commissum esse proclamant, quod ab uno perpetratum est. (1) *Extendunt quoad personas, ut scilicet, quod ab uno, vel duobus geritur, hoc toti Religioni imponere præsumant, quæ etiamsi ab aliquibus fiant, non sunt toti Collegio imponenda.* (1) D. Th. ibid. c. 20.

Dato ergo, aliquem è Patribus SOCIETATIS in particulari defecisse, quomodo tam virulenta injuriâ afficitis totum Collegium, & universam SOCIETATEM inficitis; quando in hac florentissima familiâ maximè

X.

vi-

viret inter cæteras virtutes punitiva justitia, cujus correctionem experitur, qui non ita modestè incedit? Cujus vigilantia nec minima dissimulat, ut non senescat primitivi instituti rigida observantia, ac splendoris nitor: (1) *Nec propter pisces malos rumpimus retia Domini; non ergo propter hoc infamandum est Religiosorum Collegium, si aliqui ex eorum numero gravia etiam peccata, committunt: aliàs simili modo Apostolorum Collegium vituperabile fuit propter hoc, quod dicitur Ioan. 6. unus ex vobis Diabolus est.*

(1) D. Th.
ibid. ex D.
August.

XI. Non ergo rectè concluditis: Dato enim, & minimè concessò, vos non sine causâ aliquos Patres Societatis

tis

tis arguere iniquitatis pro-
pter scelera suâ ipforum
propriâ fragilitate patra-
ta; quare totam Religionis
massam asseritis corruptâ,
& turpatis Sanctissimorum
virorum Collegium, ita spi-
rituale, exemplare ac omni
genere virtutum fulgens?
Quod tot sapientes omni
litterarum & scientiarum
genere emisit & continuè
præmittit (1) ad dandam
scientiam salutis plebi Do-
mini; ita ut à primâ pueri-
tiâ exordiēs usque ad sum-
mam senectam suos por-
rigens labores non desinat
informare insipientes, cor-
roborare sapientes, susti-
nere deficientes, doctrinâ,
exemplo, constanti ac per-
petuâ ædificatione & exer-
citatione, quin horreant
carcerum squalorem, quin

(1) Cant.
Zachar.
v. 10.

Xenodochia languentibus plena, etiam cum discrimine vitæ fugiant; quin tandem opera charitatis tam spiritualia quàm corporalia omittant, aut non exerceant.

XII. Vos vero titulum ridiculo vestro, & improperanti opusculo imponitis; alius PRACTICA MORALIS JESUITARVM; alius L'ESPRIT DE MONSIEVR ARNAVD omnes comprehendens, omnes dilacerans, omnes discerpens.

XIII. DVBIA ASSERVNT. **ver-**
ba : dubia omnia, vaga, quæ absque fundamento in vulgus emissa hinc inde pervehuntur, & ea, quæ exaudierunt in popinis à quolibet famulo à calcari-
 bus prolata, incerto quamvis Authore, dubia non vo-
 cant,

eant, sed statim pro certo
 approbant & publicant af-
 firmantes: 1) *Contra ejus-*
modi Religiosos, illos quæ-
rere, quæ sua sunt, non quæ
IESV CHRISTI. Et
 hæc est expressa calumnia
 quam nequissimi adversa-
 rii contra SOCIETATEM
 JESV ore aperto pronun-
 tiant, quam tot ante sæcula
 Hæretici, à quibus illam
 mutuati sunt, obtruserunt.
 Quis unquam tale credat,
 nisi ejusdem sit cerebri cum
 his infœlicissimis homun-
 culis? Quomodo possunt hi
 abscondita cordium scru-
 tari? Ex quibus principiis
 deducunt gloriam vanam
 ac propriam, & non Dei
 zelum instimulare PP. So-
 cietatis ad munus prædi-
 cationis exercendum? Nun-
 quid, quia eos vident tot
 la-

(1° D. Th.
 ibid. c. 21.)

(1) 2. *Ad*
Cor. cap.
 11. 26.

labores libentissimè appetere, talia (1) pericula in terrâ & in mari, in itineribus, in plagis, in carceribus supra modum, & usque ad sanguinis effusionem pati & amare? Ex tot heroicis actibus, quos, cum videant, negare non possunt, arguunt & inferunt quærere ipsos gloriam suâ, non Domini? Audite Angelicum Doctorem tot sæculis præcedentem, & vestram detractionem impugnantem. (2) *Dubia*

(2) *Vbi pro*
ximè.

(Hæretici) *asserunt in Religiosorum infamiam, cum de occultis cordium judicare præsumunt, multa hujusmodi dicunt, in quibus manifestè temerarii judices convincuntur, amando clamare & vituperare, in hoc etiam sibi, quod solius Dei*

*est, usurpant; scire scilicet
secreta cordium.*

Quod numen exaudistis XIII.
vobis revelans, PP. Socie-
tatis, propter vanitatem,
vel alium pravam finem
prædicationis munus apud
Infideles exercere? cur eos
potius fugillatis, quàm
alios Religiosos ejusmodi
muneri incumbentes, cum
omnes viros sacros eadem
devotione prosequamini?
Forſitan quia experimini,
eos speciali applicatione
vos vestrosque gregales
convellere, & magna feli-
citate progreſſum facere
inter gentes Verbum Dei
diſſeminando?

Nec ſatis vobis videtur XV.
aliquid mali PP. Societatis
attribuere; ſed ea fingitis,
quæ maiorem ipsis invi-
diam creent, & odium ho-
mi-

minum , & ut suspectos omnibus eos indigitetis, & cunctis invisos demonstretis. Eos namque cupiditatis, superbiæ, familiaritatis suspectæ, aliorumque facinorum infimulatis, quæ tantum distant à Societatis norma, quantum vestræ detractiones à veritate. Prosequitur D. Thomas prophetice, ut videtur, lo-

(1) *Opusc.* quens. (1) *Non sunt con-*
19.ca.22. *teriti quælibet mala confin-*
gere, sed gravissima, quibus
eos suspectos reddant;
& hominum societate in-
dignos, & omnibus odiosos,
& ut eos suâ detractione
plenius opprimant, eis im-
ponunt mala illa, quæ in
Ecclesiâ pessima inveniri
possunt. Dicunt enim eos
esse Pseudocapostolos, esse fu-
res & latrones, & pene-
tra-

tratores do norm.

Nonne Pseudoapostolos XVI.

vocitatis PP. Societatis,
cū eos asseritis non purē
& sincerē Divinam doctri-
nam apud Sinas prædicare,
& Evangelium accommo-
dare Idololatriæ, atque (1)
in unum conjungere Chri-
stum & Belial?

(1) 2. *Ad*
Cor. 6. 15.

Nonne affirmatis, eos XVII.
ita emollire Evangelii do-
ctrinam ut nec de præcep-
tis Ecclesiæ mentionem fa-
ciant, ut se amabiles red-
dant, desiderantes solum
hominum acceptionem, ut
domos penetrent, quæren-
tes quæ sua sunt, non quæ
Domini?

Nonne tanquam fures, XVIII.
& sacrilegos diffamatis, cū
dicitis, aviditatis illecebris,
dapum ac divitiarum amo-
re, ut primos accubitus ac-

ſæcularia deſideria obtine-
rent, & ampliffima munia
obirent, Sinarum Impe-
rium peragraſſe? Quafi ef-
ſent Gentiles, & indigenæ
mollibus veſtiri, ſplendi-
dioribus Mandarinorum
indumentis, & ornatu uti,
quod tam alienum eſt à ſta-
tu religionis & pœniten-
tiæ, quem profitentur? Eof-
dem prætergredi conſilium
Hieronymi ad Paulinum
Presbyterum monentis ut

(1) D. Hie-
ron. Epist.
ad Paulin.
Presb. ap.
D. Th. ibi.
cap. 19.

(1) *Multitudines homi-
num, & officia, & saluta-
tiones, & convivias, veluti
quasdam catenas volupta-
tum, fugiamus: dum in offi-
ciis profanis, & civilibus
Palatii, Imperialisque Aulæ
Sinarum frequentiam se im-
miscant, ac munere Mini-
ſtrorum gaudent, se intro-
mittentes, citra ſincerita-
tem*

tem Evangelii, ubi non de-
cet, quæstus gratiâ?

Sed hoc manifestè falsum XIX.
ostenditur (audite verba D.

Thomæ) (1) ex eo, quòd (1) D. Th.
multi Sancti viri cum Re- ibid. c. 19.

gibus & Principibus com-
morati sunt; Joseph enim

commoratus est in Curia
Pharaonis, de quo dicitur in

Psalms (2) constituit eum
Dominum domus suæ, &

(2) Psalm.
104. v. 21.
& 22.

Principem omnis possessio-
nis suæ, ut erudiret Princi-

pes ejus, sicut semetipsum,
& senes ejus prudentiam

doceret (ut fit in Imperio
Sinarum.) (3) Moyses etiam

(3) Act. 7. 22.

in domo filia Pharaonis nu-
tritus est, & instructus

omni sapientiâ Egyptio-
rum perhibetur. Nathan

etiam Prophetâ inter fami-
liares David & Salomonis

computatur. (4) Daniel
C etiam

(4) Dan.
2.

etiam in Curia Regis Babylonis constitutus est Princeps inter omnes Provincias Babylonis, & postulavit à Rege, & constituit super opera Provinciæ Babylonis Sidrach, Misach, & Abdenago. Ipse autem Daniel erat in foribus Regis, & ut ait Glossa, à Regis latere non recedens honoratus familiaris. (1) Nehemias etiam pincerna Regis Persarum fuit. (2) Mardochæus etiam factus est Princeps in Curia Assleri. In novo etiam Testamento in Regum Palatiis aliqui Sancti morati fuisse leguntur. (3) Salutant vos Sancti, maximè qui de domo Cæsaris sunt. Sebastianus etiam in Curia Diocletiani inter primos Palatii fuisse legitur; similiter Joannes, &

(1) Nehe.
2.c.1. 11.
(2) Esth.
cap.82.

(3) AdPhi
lip. cap.4.
22.

Paulus fuerunt de familiâ
Constantini Augusti. Et
Gregorius narrat, (1) quod
in terreno Palatio excuba-
bat, ubi multi ex Monaste-
rio Fratres germanâ chari-
tate conjuncti sequuti sunt
eum. Non ergo illicitum est
viris perfectis, viris Reli-
giosis in Curii Regum com-
morari. Propter se quidem
quærunt Christo per con-
templationem inhaerere, sed
propter alios interdum co-
guntur à desideratâ con-
templatione discedere, & se
actionum tumultibus im-
plicare. Sic ergo & in desi-
derio habent quietem con-
templationis, & tamen,
propter salutem proximo-
rum, patienter sustinent la-
borem actionis. Vnde Pau-
lus (2) coarctor, ait, è duo-
bus desiderium habens dis-

(1) In Pro-
log. Mora.

(2) Ad Phi-
lip. 1. 24.

solvi, & esse cum Christo;
permanere autem in carne
necessarium propter vos.

(1) Homil. Gregorius etiam ait: (1)
42. super Menti sponsum suum forti-
Ezechieel. ter amanti una solet esse
consolatio, si per hoc quod
ipsa à visione differtur, alie-
rum animæ per ejus verba
proficiant, & ad celestem
sponsum amoris facibus
inardescant. Ex hac neces-
sitate contingit, quod Sancti
quandoque multitudinibus
se ingerant, & Magnatum
gratiam, & consortia qua-
runt; non favore humano,
vel potentiâ delectati, sed
ut plures ad viam salutis
trahere possint; quia ut di-

(2) Augn. cit Augustinus: (2) Multis
B. Confes. noti, multis sunt authorita-
ti ad salutem, & multis
præeunt sequuturis: plus
hostis vincitur in eo, quem
plus

plus tenet, & de quo plures
tenet. Plus autem superbos
tenet nomen nobilitatis, &
de his plures nomine autho-
ritatis: ideo urgente chari-
tate nobilium, & authori-
tatem habentium. Sancti
confortia quærunt, ut per
eos pluribus possint profice-
re ad salutem, & nisi hoc fa-
cerent, essent meritò ar-
guendi.

Inter tot Sacra exem-
plaria ab Angelico Docto-
re adducta, quibus manife-
stè convincit, quanti inter-
sit, Ministros Evangelicos
gratiam & amorem Princi-
pum sibi conciliare, ut Po-
puli hæc videntes ad exem-
plum Regis componantur,
sittamus tantisper in Danië-
lis historia, quam inter
alias tam appositè D. Tho-
mas attingit.

XXI. *Daniel enim, jubente*

(1) *Rege, indutus est purpura, & circumdata est torques aurea collo ejus, & prædicatum est de eo, quod haberet potestatem tertius in Regno Balthasaris, hoc est, quoddam Rege, & Reginâ ipse secundus esset, seu (ut alii interpretantur) quod fuerit unus ex tribus ad gubernationem universalem destinatis, ut etiam placuit Dario, qui constituit (2) super Satrapas tres Principes; ex quibus Daniel unus erat.*

XXII. *Æquo autem animo Daniel præbuit assensum, non rejecit Regalia vestimenta ac insignia, purpuram scilicet & torquem auream, neque recusavit conclamari inter primos Administratos, sedemque præ-*

cipuam inter iudices obtinere supremos, ac in Regali folio inter primates confulgere. Audebitne quifpiam ex mutatione vulgaris veftis in supremam, & ex pallii ad Togam exaltatione Daniele imprudentiæ, aut ſuperbiæ arguere? Abſit; quin potius glorioliſſimum Deo obſequium præſtitiffè, plus quàm manifeſtum eſt; ſiquidem per hæc id quæſivit, & aſſequutus eſt, ut veram Dei legem introduceret, & Idololatriam exterminaret.

Quare ergo PP. SOCIETATIS improbandi ſunt, etiamſi in Imperatoris Idololatræ Aula degant? Demùſque, ipſos veſtem mutare, purpurâ indui, & Mandarinorum munus à Regibus ſibi commiſſum non

XXIII.

recusare, si, quemadmodum Daniel veteri legi in hoc consulebat, ita similiter Evangelicæ legis Prædicatores feliciter consulunt.

XXIII. Quod enim licitum fuit Danieli Prophetæ Domini purissimo, ac Sanctissimo, nonne erit Deo placitum inter Evangelii Ministros? Ipsi enim Danieli intus pœnitenti & aultero non obfuit vestis externa purpurea, nec torques aurea, quâ potestas censoria illi tributa fuit, eò quòd hæc omnia externa ad extensionem veræ legis destinarentur, non inde factum est ut devotionis & mortificationis actus interni minuerentur.

(1) Dan. Etenim (1) *in die flectebat*
 6.10. *genua sua, & adorabat, confitebaturque corâ Deo suo, sicut & antè facere consue-*

verat. Nec acceptabili
ejus sacrificio Palatia, Digi-
nitates, supremâque Regni
ministeria obstabant, ergo
nec eadem obstare censen-
dum est legis gratiæ mini-
stris, imò temeritatis est
omnino talia præsumere,
cùm abundantiora habeant
auxilia (1) ad annuntiandum
ubique nomen Domini.

(1) Psalm.
101. v. 22.

Habent enim Daniëlem
in exemplum, qui assequu-
tus est Decretum Religio-
nis propagandæ, ac enun-
tiandæ, jam purpurâ indu-
tus, jam à Balthasare in
Gubernatorem ac Mini-
strum Regni declaratus.
Obtinuit rursus à Dario si-
mile Decretum. (2) *Tunc
Darius Rex scripsit uni-
versis Populis, tribus &
linguis habitantibus in uni-
versâ terrâ: pax vobis*
C 5 *mul-*

XXV.

(2) Dan.
6. 25. 26.

multiplicetur. A me constitutum est Decretum in universo Imperio, & Regno meo, TREMISCANT, ET PAVEANT DEUM DANIELIS. IPSE EST ENIM DEVS VIVENS, ET ÆTERNUS IN SÆCULA, ET REGNUM EJUS NON DISSIPABITUR, ET POTESTAS EJUS USQUE IN ÆTERNUM.

Ferè idē præcepit, Daniele instante, Nabuchodonosor. (1.) Mitto detectam

(1) Dan.
3. 98.

fuisse fraudem, ac dolum Sacerdotum Gentilium

Danielis operâ, ut constet

(2) Dan.
14.

ex Sacrà Historiâ, (2) nec

obstabat purpura & virga

cenatoria, imò plurimùm

conducebat, ut Daniel

adipisceretur tot suæ Re-

ligionis incrementa.

Nec

Nec spiritus Domini XXVI.
 immutatus fuit in Daniële
 mutatione vestium , quas
 acquisivit propter donum
 interpretationis, quam Spi-
 ritus Sanctus illi suggessit,
 ut veritatem detegeret, va-
 ticinareturque in rebus
 difficillimis , quæ à venefi-
 cis Gentilibus referari non
 potuerant.

Sermonē vertamus ad PA- XXVII.
 TRES SOCIETATIS: cū enim
 multa de Mathematicis ipsi
 interpretati sint Sinarum
 Principibus, non quæ erro-
 ribus sunt obnoxia, sed quæ
 licitè, & laudabiliter inve-
 stigari possunt , (1) scientiā
 autem hæc in magno pre-
 tio apud Sinas habetur, as-
 cenduntque multoties ejus
 Professores ad Mandarinā-
 tūs dignitatem: hoc aditu,
 veluti Daniel , benevolen-
 tiam

(1) *Bavia,*
Hist. Pon-
tif. in vit.
Sixt. V.
cap. 18.

tiam Imperatorum captarunt, auxilium & Protectionem Regalem consequuti sunt.

XXVIII.

Quid ita? Ut in suum commodum id converterent, & ut delicatioribus, & mollioribus dapibus, ac deliciis sibi indulgerent? Minimè verò; sed ut obtinerent diversa Chirographa, & Decreta Religioni favorabilia, ut eos in Pontificum Historiâ refertur re ipsâ consequutos fuisse rescriptum maximè commendabile in Religionis Catholicæ tutelam, quod hisce verbis affixū fuit in superliminari habitationis suæ. (1)

(1) *Bavia, ubi prox. cap. 20.*

HIC COMMORANTUR VIRI SANCTI,
QUI EX OCCIDENTE APPULERUNT:

HIC

HIC VERA LEX DEI
HABITANTIS IN
CÆLO PRÆDI-
CATUR.

Attendite jam, an hæc XXIX.
Decreta consimilia sint, &
quasi germana iis, quæ, ius-
su Darii Regis Babylonis,
Danielis modestia, ac vitæ
sanctitas consequuta sunt.
Ministrarunt Baptismum
publicè, & novitate com-
moti ferè omnes incolæ
astiterunt; permissumque
fuit ædificare Tempia, Ver-
bum Dei disseminare; Ve-
rum Deum contremiscere
& adorare, ut constat ex
prædictâ historiâ. Imò præ-
sumitur, aliquem ex Impe-
ratoribus Sacro regenera-
tionis lavacro esse perfu-
sum, sicut non desunt, qui
existiment, Darium veram
tunc temporis Synagogæ
re-

recepisse Religionem ex
cōversatione Daniēlis pur-
purati, deaurati, judicis
præpotentis; intūs tamen
devoti, macerati, ac humil-
limè vero Deo submissi.

XXX. Objicitis rursus, PATRES
SOCIETATIS in suis Eccle-
siis collocatā ac propalam
appensam habere Impera-
toris effigiem speciali or-
natu, veneratam, & hoc
Elogio in inferiori picturæ
fimbria litteris expresso in-
signitam, ejus incolumita-
tem & vitæ diuturnitatem
exorante, VIUAT SINA-
RUM IMPERATOR
IN ÆTERNUM. Vitio
Idololatriæ infimulatis, si-
múlque adulationis notā
conspergitis. ex hac affe-
ctuosā verborum humani-
tate PP. SOCIETATIS. Eos
allevetatis Imperatori pal-
pa-

pare, adulantēſque exhibere ſacrilegam reverentiam Idololatræ, ideóque indigno cui á Chriſti Fidelibus, nedum á Sacerdotibus, ac viris Religioſis cultus ejusmodi adhibeatur.

Hic enim vero, ut in cæteris SPIRITVS TVVS aſſat, J V R I E E, ſpiritus contradictionis & falſitatis. Non enim Sinæ ſuperſtitioſè illo cultu Imperatorem ſuum reverentur. In omni enim Gentilium Templo, ait Illuſtriſs. Navarrete, (1) reperitur quædã tabella Nominis Imperatoris erecta, & litteris exarata exprimentibus affectum, & deſiderium, ut in millia millium annorum vivat. Hæc enim ſuperpoſita eſt cuidam menſæ; Magiſtratus verò certis temporibus caput ante

XXXI.

(1) In Hiſt. Sinica, tr. 1. cap. 9. ſum. 7.

*eam inclinant; nec offerunt
candelas, flores, odoramen-
ta, vel alia similia, quæ in
sacrificiis offerri consue-
ta sunt, ut censendus sit cul-
tus ille merè Politicus, aut
Civilis. Quid ergo confin-
gis de Altari quodam in
Ecclesiis PP. SOCIETATIS
specialiter exornato, con-
secratóque Nomini Impe-
ratoris, & de Ædituo, cer-
tòve Ministro ad id offi-
cii peculiariter constituto?
Cum enim Gentiles ipsi
hac veneratione, non ultra
cultum, & honorem Poli-
ticum progrediantur: bla-
teras profectó, tuámque
prodis amentiam procacis-
simam, dum PP. SOCIETA-
TIS non solum imitari per-
hibes superstitionem Eth-
nicorum, sed novam adin-
venire & introducere.*

Sed

Sed quid tam usitatum XXXII.
est in Ecclesiis Catholico-
rum, quàm suorum Princi-
pum, maximè eorum, qui
Patroni vocantur, habere
& revereri effigies, non
quidem cultu Ecclesiasti-
co, aut Dulix, sed merè Po-
litico, imò naturali; cùm le-
ge naturæ inditum sit gra-
tes rependere benefacien-
tibus. Et ne fragilitate me-
moriæ periclitetur grati-
tudo, factum est ut nullum
ferè Templum inveniat
in quo sculpta non extent,
pictæve stemmata, aliâque
Nobilitatis Insignia quæ
ipsa nobis Heroas repræ-
sentant amplissimos, ac be-
neficentissimos Fundato-
res, taciteque eorum gesta
prædicant, ac pios sumptus
in sustentationem, & pa-
trocinium Ministrorum.

magnificè diffusos. Et omnibus hisce signis debita est reverentia, quæ exhibetur Principibus, ac Dominis,

(1) 1. Per. (1) *non solum bonis, & modestis, sed etiam dyscolis.*
cap. 2. 18.

XXXIII. Quid ergo miraris quòd PP. SOCIETATIS, qui tot beneficia ab Imperatoribus Sinarum, quamvis Gentilibus & Idololatræ obtinuerunt, eos tanquam insignes Benefactores in suis Ecclesiis, iisque Imperialibus expensis erectis, Imperiali Patrocínio adumbratis veneratione, eorumque sculpant insignia in suæ gratitudinis insigne monumentum, ac ipsorum precentur incolumitatem, ac diuturnam vitam?

XXXIV. Audi Danielelem è lacu Leonum clamantem, respondentemque voci Darii
Re-

Régis Gentilis & Idololatræ, Protectoris tamen innocentiae ac Religionis ipsius Sancti Prophetae, qui cum Regem exaudisset pie & benignè vocitantem. (1)

(1) Dan.

DANIEL SERVE DEI; &c.

6. n. 21.

sic respondit: REX IN

ÆTERNVM VIVE. Et, ut

Glossa apprimè notat: (2)

(2) Apud

Honorat honorantem se;

Hug. &

& vitam ei interpretatur

Albert.

eternam.

Vide Daniëlem inculpa-

XXXV.

bilem, & Sanctum Politicè

veneratum fuisse Benefa-

ctorem suum Gentilem &

Idololatram; & eodem elo-

gio extulisse, quo PP. So-

CIENTIS Imperatorem Si-

narum, etiam si eodem la-

boret morbo Idololatriæ

ac Darius, prosequuti sunt.

Jam ergo vides literaliter

compertum in Scriptura

San-

Sanctá, tanquam laude dignum, quod tu impius, & mordax in iisdem ferè circumstantiis in pravam sensum: condemnas & vellucas.

XXXVI.

(1) *Matt.*
20. 15.

Ex his manifestè liquet, oculum tuum, scelestissime, (1) nequam esse; quia SOCIETATIS JESU profectus in Missionibus Sinarum bonus est. Et ad Catholicam fidem latissimè propagandā laudabile quidem Astronomicis studiis operam navare, & ita gratum aditum, & benevolam consuetudinem apud Sinas, eorūque Imperatores præmunire. Audi Ss. INNOCENTIUM P. D. N. Petri navis Clavum feliciter moderantem (quem utinam Deus pro votis nostris incolumem tueatur!)

G. A.

Catholicæ fidei hostium
 ubique terrarum acerri-
 mum oppugnatorem aus-
 culta. Ultorem time adver-
 sùs tuam sacrilegam auda-
 ciam ex ore Pontificio gla-
 dium utrâque parte acu-
 tum, qui & pro SOCIETA-
 TIS JESV vindiciis, & pro
 vestri Spiritûs (ò maledi-
 centissimi !) increpatione
 in Epistolâ Pontificis Ma-
 ximi quam, post hujus Que-
 rimoniæ nostræ primam
 Editionem nobis Malacen-
 ses PP. SOCIETATIS sug-
 gesserunt, districtus
 ita cernitur.

§!!§

DILECTO FILIO

Ferdinando Verbieft Vica-
rio Provinciali So-

C I E T A T I S

J E S U.

INNOCENTIUS PAPA

UNDECIMVS.

XXXVII.

DILECTE fili, salu-
tem. Incredibilis pro-
pè lætitiæ argumentum at-
tulerunt litteræ, quibus post
devotas filialis tuæ erga nos
observantiæ significationes
duplex ex amplissimo isto
Sinarum Regno munus ad
Nos detulisti, Missale vi-
delicet Romanum Sinensi
Idiomate conscriptum, &
Imagines Astronomicas Si-
nensi item more à te affabrè
delineatas ad conciliandum

Ca-

Catholicæ fidei favorem
gentis in omni disciplinâ li-
berali excultæ, & ad om-
nem virtutem mirificè pro-
pensa. Iucundissimum verò
præ cæteris fuit ex eisdem
litteris cognoscere, quâ n sa-
pienter, atque opportunè
profanarum scientiarum
usum ad Sinensium Populo-
rum salutem, & ad Chri-
stianæ fidei incrementum,
utilitatèque deflexeris;
earum beneficio refellens
falsas criminationes & ca-
lumnias, quibus nonnulli in-
Christianum nomen inve-
hebantur, viamque tibi
sternens ad eum gratiæ lo-
cum apud Sinarum Regem,
ejusque Consiliarios, ut so-
lutus ipse gravibus mole-
stis, quas diu forti, magnò-
que animo pertulisti, Socios
tuos Missionarios ab exilio
re-

revocaveris, & Religionem
 ipsam non solum pristinae
 libertati, Dignitatique re-
 stitueris, sed etiam ad me-
 liora in dies speranda pro-
 vexeris. Nihil enim est,
 quod, Dei adiutrice gratiâ,
 sperari non possit, te, tuis-
 que similibus viris apud
 gentem istam Religionis
 causam agentibus, & Rege
 ipso ingenio tam solerti, at-
 que animo ad Christianam
 pietatem adeò propenso, si-
 cuti prae cæteris declarant,
 quæ is auctoritate, Consi-
 lioque tuo adversus Schis-
 maticos, Hæreticosque mæn-
 davit, cum è contra Catho-
 licos Lusitanos omni amoris
 atque humanitatis signifi-
 catione complexus sit. Reli-
 quum est, ut merito, quod in
 commissâ tibi Provinciâ ge-
 rendâ egregium hætenus

comparasti, recentibus quotidie Religiosi zeli, consuetæque industriae documentis majorem cumulum adjungas. In quod opus omnia tibi à Pontificiâ charitate, & ab hac Sanctâ Sede polliceri debes; cùm nihil antiquius pro Pastoralis nostri munere habeamus, quàm Christi fidem feliciter adulescere, & propagari in Nobilissimâ istâ & florentissimâ Orbis terrarum plagâ, quæ quidem quamvis à nobis immenso penè terrarum tractu sejuncta sit, proximam tamen, imò præsentem, facit Charitas Christi, cujus impulsus in Populorum Sincersum eternam salutem sollicitudinis nostræ oculos, curâsq; continenter intendimus. Pius interim laboribus & conatibus tuis, tuorumm-

D

que

que Sociorum bene precamur; & paterni, quo vos, & omnes Sinensis Regni Fideles in Domino complectimur, amoris indicem Apostolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ 3. Decembr. ann. 1681.

XXXVIII.

Ecce luminare majus in Firmamento Ecclesiæ caliginosum SPIRITVM tuum, similiūque, splendoris sui eloquentia & dissipans & confundens. Quid clarius? Quid ergo ad hæc? Nihil profectò, nisi ut obmutescat malignissimus.

XXXIX.

Angelicus Doct̃or sicut vitia tua, tuūque similiū detexit, sententiam in te, tuosque pronuntiat, relinquendo vindictam Divinæ Justitiæ in pœnarum æternitate infligendam. Nunc

au-

autem pro pœnâ est dere-
ctio falsitatum, ac manife-
statio cordis tui. (1) *Pate-*
ret locus multa replicandi
contra prœdictos detracto-
res, sed eos Divino Iudicio
reservamus, cum eorum ne-
quitia possit esse omnibus
manifesta, ex his quæ ex
corde suo nequissimè protu-
lerunt, secundum senten-
tiam Domini dicentis: (2)
Quomodo potestis bona loqui
cum sitis mali? Ex abun-
dantiâ enim cordis os loqui-
tur.

(1) D. Th.
in Epilog.
Opusc. 19.

(2) 1. Mat
th. 12.

Possumus nos impræ-
sentiarum dicere de PP.
SOCIETATIS, quod Rex
Babyloniæ de Danièle; nul-
lam fuisse aliam culpam,
quâ in se fuscitaret odium
Procerum Babyloniæ, præ-
ter zelum observantiæ ve-
ræ legis Dei. (3) *Non in-*

XL.

III

(3) Dan,
6. 5.

veniemus (dixerunt) Danieli huic, aliquam occasionem, nisi fortè in lege Dei.

Quàm appositè de SOCIETATE JESV dicere deberent Magnates Babylonæ, hoc est, Hæretici, qui in Babylonia, id est, in inferno, primas sedes occupant: *Non invenimus huic Societati aliquam occasionem, nisi in lege Dei.*

XLII. Quam bellè Glossa! *Felix conversatio, in qua inimici culpam non inveniunt, nisi in lege, quam custodit; ita prædicti malignantes in lege Dei, quam Religiosi custodiunt, occasionem de- tractionis inveniunt, eos in contemptum inducentes.*

XLII. Medium, quod elegisti ut famam SOCIETATIS deturpares, clariorem, ac illustriorem illam reddit.

cum

cum ora leonum inferna-
 lium, id est, Hæreticorum,
 non ei nocuerint; & ut di-
 cit Angelicus Præceptor:
Commendabiles etiam illos,
contra quos loquuntur, fa-
ciunt; ostendunt enim eorum
innocentiam. Idem sentit
 D. Gregorius: (1) *Perver-*
sorum derogatio, vitæ no-
stræ probatio est; quia jam
ostenditur, nos aliquid justi-
tiæ habere, si illis displicere
incipimus, qui non placent
 Deo. En demonstrationem
 claram pro SOCIETATE
 JESV, quæ nullo potest alio
 efficaciori argumēto com-
 mendare suæ prædicationis
 feracissimos fructus, & suo-
 rum morum innocentiam,
 quàm accusationibus, &
 impugnationibus tuis, &
 aliorum qui, ubi persentiscunt
 spiculum, ibi infremunt.

(1) Homil.
 9. 1. part.
 super Exe-
 chiel.

XLIII. *Vae qui scribes injusti-*(1) *Isaia, tiam scripserunt, (1) ita la-*9. 10. 7. 1. *mentatur Isaïas, tam de te**JVRIEE, quàm de aliis ejus-*
dem fuffuris detractoribus
conquerens. Referensque
hunc Textum Origenes, sic(2) *In Mat ait : (2) Utetur quis hoc*10. 11. 36. *Textu videns facientes nar-**rationem, & quasi spongiam**quandam, adimplentes**eum, non verbo potabili, ne-**que de vino letificante cor**hominis, neque de aqua re-**fectionis, sed de aliquo con-**trario & nocivo, & pota-**bili aceto intelligibili, &**hanc spongiam imponunt**calamo scripturae suae, &**quantum ad se, lesiones in-**ferunt JESU ex hujusmodi**potu. Quid enim calamus**tuus instillavit nisi JESU**acerbissimas contumelias,**dum ejus SOCIETATEM ta-*

li spongiâ amaricasti, tali
aceto perfudisti?

*Ceterum quid attinet
respondere :::: ad maledicta,
convitiaque quæ in] E-
SVM Jaculatur.* XLIII.

*Hoc enim non est Dispu-
tatoris, sed Plebejum, &
indignum viro Philosopho,
& furoris indicium, ait* (1) *Lib. 1*
*contra Cel-
sum, in fin*
contra Celsum Origenes.
(1)

*Quidni contra]VRIVM, XLVI.
quidni contra alium PRA-
CTICÆ MORALIS Autho-
rem dicatur, dum uterque
SPIRITVM virulentissimum
pectore abditum affilare
per calamum tentastis? Ve-
rum tamen est, te non So-
CIETATIS]ESV, quam im-
petis, pudorem maculare,
aut decus, sed tuam versu-
tiam ostendere, & tibi co-
laphos incutere.* (2) *Neque*

(2) *S. Cy.
Epist. 5
num. 79*

enim, qui audit, sed qui
convitium facit, miser est
(ajebat Cyprianus,) neque
qui a fratre vapulat, sed
qui fratrem cedit, in lege
peccator est. Cum nocentes
innocentibus injuriam fa-
ciunt: illi patiuntur inju-
riam, qui facere se credunt.

S. II.

NEC DISSIMULAN-
dum, sed Hæreticis viri-
liter responden-
dum.

I. **A**BSTINEREMVS equi-
dem nos à scribendo
adversus JVRIEVM & simi-
les, cum meritò nos judica-
remus minimè profuturos
ejus saluti; Hæreticis nam-
que pertinacia pro naturâ
est. Optimè Augustinus ad.

Petilianum: (1) Siego, inquit, tibi vellem pro maledictis maledicta rependere, quid aliud quàm duo maledici essemus, ut qui nos legerent, alii detestatos abjicerent sanâ gravitate, alii suaviter audirent malevolâ voluntate? Ego quando cuique, dicendo vel scribendo, respondeo etiam contumeliosis criminationibus laceratus, quantum mihi Dominus donat, frenatis & coercitis vanæ indignationis aculeis, auditori, lectori, ve consulens non ago, ut efficiar homini convitiando superior, sed errorem convincendo salubrior. Minimè spero fore nos salubres tuæ infirmitati, neque correctione profuturos esse, cum malis in tuo peccato perire, quàm veniam à quibus

(1) Ad Pet.
cil. lib. 3.
cap. 11.

debes, petere, & nisi petas
insanabilis es.

II. Attamen tali calumniæ
generi, quæ non solum per-
sonam certam quampiam
lædit, sed etiam totam Ec-
clesiam in scandalum ad-
ducit, dum SOCIETATIS
gravissimum, ac saluberri-
mum institutum fingitis me
iaculari, & maculare; non
in vos, nec pro me, ut per-
sonam privatam ago, sed
pro Ecclesia, & pro Reli-
gione coactus sum (1) res-
pondere juxta stultitiam
vestram, & impietatem re-
futare, ne vobismet sapien-
tes videamini. Si enim ma-
ledixisses (2) mihi JURIBUS,
vel tu MORALIS PRACTICÆ
Author: sustinuissem uti-
que, ac dimitterem quan-
tumcumque offendisses:
sed ut proborum & impro-
bo-

(1) Prov.
26. 4. &
5.

(2) Psalm.
54. 6. 13.

borum scandalo occu-
ramus, cūm omnibus simus in
exemplum, agamūque per
officium publicam perso-
nam; ne imputetur in segni-
tiam, opportuna nunc est
& necessaria nobis austeri-
tas, & pia sēuitia. *Nec est
crudelitas, sed pro Deo pie-
tas.* aiebat Hieron. contra
Vigilantium.

Oportet ergo in vos, III.
Spiritus maledicentissimi,
stylum armare, vōsque se-
verā manu contrudere; esse
enim omnino asperum hīc
citra labem est. Hæc enim
durities & asperitas non est
vitio scriptoris vertēda, sed
referenda in conditionem
materiæ. (1) *Est enim salu-
bris mordacitas charitatis
debita malignis*, ut ait Au-
gustinus. Exercetur in Dæ-
monia hæc execratio, cūm
in

(1) S. Au-
gust. Epist.
216.

in Hæreticos stringitur calamus; ideo appositè eos

(1) *Opusc. de eliminandis lib. noxijs.*

denominat Catherinus: (1) *Diaboli fistulas, per quas loquitur, & improvidos plerosque dementat.* Ut er-

(2) *Ex Ps. 50. 13. & 12.*

go (2) muta fiant labia dolosa, & detegatur venenum aspidum sub eorum labiis contentum, ne loquantur dolum, labia mea non prohibebo insurgere in male-

(3) *2. Ad Cor. 6. n. 3.*

dicos, (3) qui vituperant ministerium nostrum. Ita expressè docet, qui omnia docet Angelicus Præceptor, quem si ut Sanctum spernas, ut Doctorem saltem rationum efficaciam re-

(4) *2. 2. quest. 72. art. 3. in corp.*

cognoscere: (4) *Quandoque (ait) oportet, ut contumeliam illatam repellamus, maxime propter duo: primo quidem propter bonum ejus, qui contumeliam infert ut*

*videlicet ejus audacia re-
primatur, & de cætero ta-
lia non attentet, secundum
illud Prouerb. 26. Responde
fulto juxta stultitiam suã,
ne sibi sapiens videatur.
Alio modo propter bonum
multorum, quorum profe-
ctus impeditur propter con-
tumelias nobis illatas: unde
Gregorius dicit: (1) Hi,
quorum vita in exemplo
imitationis est posita, de-
bent, si possunt, detrahen-
tium sibi verba compescere;
ne eorum prædicationem
non audiant, qui audire po-
terant. Et ita in prauis mo-
ribus remanentes bene vi-
vere continent.*

(1) Homil.
9. in Exe-
chiel.

Ex hoc manifestè sequi- III.
tur, nihil tolerandum, nec
taciturnitatem importunã
seruari debere, quando per
famosas scripturas feriun-
tur

tur cœtus Sacri, & Religioſæ Familiæ, imò Sacræ perſonæ, etiam ſi ſingulares, quibus omnibus fama debet eſſe pretioſiſſima; & cum eam tuentur, non tam ſibi peculiariter, quàm alijs proſpiciunt, quibus exemplo & opere præſunt; nec prodeſſe poterunt, dum ab infamibus conſpurcantur, ſi famam negligant. Itaque huiusmodi perſonæ non ſolùm poſſunt honeſtè & ſanctè reſpondere famoſis libellis, quibus impetuntur, & hoſtes repellere; verùm, etiam tenentur reſellere, & ſe indemnes præſtare, quia ipsis fama conſervanda eſt, ne fiant inutiles iis, quibus juvandis ex inſtituto addicuntur, aut ne pravi exempli ſuſpitione laborent apud puſillos.

Est quidem tuendæ fa- V.
mæ diversa obligatio pro
personarum qualitate : sed
generaliter loquendo opus
est respondere scriptis fa-

mosis: (1) *Silentium enim* (1) *S. Basi.*
esset proditio quædam veri- *Epist. 80.*
tatis : nec ad humilitatem *ad Eustac.*
spectat taciturnitas. (2) *Medic.*
Nam qui dedignatur falsa (2) *Petrus*
objecta verâ ratione dilue- *Celens. Ep.*
re , reprobam humilitatem *8.*
exercet , estque detestanda
præsumptio famam negli-
gere, & suspicionis nævum
non abolere.

Itaque si alicubi nos re- VI.
perietis hunc (JVRIEVM)
aliove impetere, aut cavil-
lis incessere, cùm aliàs hunc
morem non habeamus, &
dixerimus deceptorem, aut
circulatorem, hominem mi-
serum, nebulonem, negato-
rem, &c. Ignoscite ; ipsa
enim

enim necessitas adversus
 hujus certaminis doctrinas
 instans, talem nobis sudorem
 effecit, ut ostendamus
 penitus interdicta à nostrâ
 doctrinâ illius mysteria, quò
 etiam per orationis ac con-
 tradictionis nostræ vehe-
 mentiam, libertatem no-
 stram ostendamus. Sic Epi-
 phanius in Præfatione Pa-
 narii, & ad ejus calcem sic
 profequitur: *Qui hæc le-
 cturi estis, rogo, ut veniam
 detis meæ humilitati ac de-
 bilitati, & mentis meæ te-
 nuitati, quæ à multo hære-
 seos veneno obstupuit, &
 contra (J V R I E V M cœte-
 rosque amentes) commota
 est, & in vecta: dum illum
 scelestum impostorem, erro-
 neum, deceptorem appellat;
 nam propter multam ve-
 neni molestiam, & vexa-*

*tionem (quamvis is non no-
ster mos sit, ut aliquos li-
benter sugillemus) coacti
sumus talibus ipsum im-
petere verbis, quo mentem
quorundam averteremus,
ne fortè putent, nos ex eo,
si displicentiam nostram nò
publicemus, partem habere
mentis assentientis prave
hujus opinioni.*

Bilis enim & acrimonia VII.
*orationi inspersa salis vi-
cem, & gratiam sensibus
animæ præbet, aiebat Pe-
trus Sebastenus S. Grego-
rio Nysseno, cujus animus
erat anceps, an excessisset
in nonnullâ sc̃riptionis suæ
asperitate, quam adversa-
rii infrunitus animus, &
calamus extorserat. Con-
firmans ergo ejus mentem
nutantem, asseverans eum
debere exacerbari adver-
sus*

sus Eunomium, qui non solum in iis, quæ ad sui dogmatis perversitatem stabiliendam conducebant, sed etiam in convitiis adversus Sæctum Episcopum Basilium ejaculandis stringebat calamum, ita loquitur.

(1) S. Gregor. Nyß.
Epist. ad
Perr. Sebast. Episc.

(1) *Et si de nobis aliam fortassis persuasionem habeant, quasi eo sinu ingenio, ut eos, qui petulanter in nos insurgunt, equo & patiente animo sustinere, & moderationem, quoad licet, exhibere soleamus :::: An fortè, ne tales habeamur, obstabit, quod non pro nobis, sed pro vobis irascimur? Nam in hujusmodi rebus majorem forsitan veniam meretur succensere, quàm moderatè agere. ..*

VIII. Ne ergo insulsi videamur: sale utimur, quo condi-

data nostra oratio juvare poterit. Enimvero, ut agebat Sanctus Job, (1) *quomodo comedi poterit, quod non est sale conditum?* Vulnera fricanda sunt sale, ut dolore concepto, id medellæ & supplicii locum generat.

(1) Cap. 6.
num. 6.

Nec verò singulis respondēbimus, quæ libello usque adeo famoso continētur, tum propterea quòd nostri instituti est præcipuè demonstrare imposturam, quæ scelus tantopere detestandum nobis affingitur; tum quia (2) *singularia crimina, quæ opponuntur, quasi certis quibusdam, designatisque temporibus, ac locis à nostris sodalibus perpetrata* (loquor verbis Eminentissimi Sfortiæ Pallavicini SOCIETATIS JESV)

(2) Sfortiæ
Pallavic.
vindic. Societ. cap. 2.

has quidem disputatione repellere nihil attinet. Ubi enim de factis contenditur, testibus ac tabulis potius quam rationibus agere oportet, quos utique testes, tabulasque cum adversarii non proferant, sed iidem, qui tanquam accusatores, adeoque inimicitiam professi Societatem aggrediantur, testimonium quoque sibi arrogant fidem, nihil opus est defensore.

§. III.

MOS HÆRETICORUM perpetuus est ut Hæreseos suæ libros Prælati, ac piis viris ascribant.

- I. **A**NTIQUVS Hæreticorum mos est ut suam impudentiam adumbrent,

brent, & palliato in libris
 suis nomine Authoris, alie-
 num usurpent. Si enim Ca-
 tholici talem, aut talem Hæ-
 reticum confecisse librum
 comperissent, nullus pro-
 fectó esset, qui primam ejus
 paginam perlegeret. Nam
 pii & cordati lectores librū
 statim in flammās conjice-
 rent. Ideo, ut doctrinæ vene-
 num spargant, Togam indu-
 unt Catholici scriptoris, ut
 sibi venerationem conci-
 lient; & in vase deaurato
 pocula mortifera præbent,
 hoc est, libros magnorum
 nominum titulis insignitos
 tradunt, venerabilioribus
 eos Patribus attribuentes;
 cum referti sint atque im-
 buti perniciosissimis men-
 daciis. Ad singularia des-
 cendamus.

Joannes Maxentius, qui II.

ita

ita ad rem nostram scribit,
ut non Historiam, sed pro-
phetiam videatur exarare,
refert quemdam tracta-
tum, seu Epistolam suppo-
sitam fuisse ab Hæreticis, &
Hormisdæ Papæ imputa-
tam adversus quosdā Scy-
thiæ Monachos; & cum ta-
le facinus omnino sacrile-
gum esset, & compertum,
Epistolam ab Hæreticis
confictam esse, ita conque-

(1) Ioann.
Maxen.
tom. 5. Bi-
blior. fol.
mibi 458.

ritur. (1) Cum suæ per-
versitatis Hæretici nequi-
verint reddere rationem: ad
maledicta convertuntur, &
propria in eos mala trans-
gredientes, quos pravitatis
suæ sentiunt inimicos, adi-
tum sibi per hoc ad deci-
piendos simplices æstimant
aperire. Agunt enim omnia
callidè, quò infamando, vel
detrectando Catholicos, suam

valeant tenere turpitudinem. Fingentes etiam adversus eos quædam scripta sub eorum nomine, qui videntur in Ecclesiâ Dei eminere, quatenus omnium animos contra hos facile valeant concitare: quapropter quoniam quædam fertur ab inimicis ubique Epistola, quasi à Romano Pontifice destinata, in quâ multa inaniter contra dictos Monachos digesta reperiuntur, necessario consideravi ipsius Epistolæ dictis respondere, eosdemque Monachos ejusmodi culpæ liberos approbare.

Non est cur admiremur audaciam JURIEI, ac MORALIS PRACTICÆ Authoris, quod nostram humilitatem tali falsitate impetatur, & supponat, nos contra

cha-

charissimos SOCIETATIS
 JESV Religiosos Epistolam,
 vel libellum scripſiſſe, dum
 temeritate æquali in San-
 ctum & Summum Pontifi-
 cem Hormisdam ſui Ante-
 ſignani eadẽ machinã cõ-
 tra alios Religioſos irru-
 runt. Cũ enim idem Dia-
 boli ſpiritus moveat om-
 nium Hæreticorum cala-
 mos, & ejus malitia ſæculis
 non ſeneſcat: eadẽ viva-
 citate, & non inæquali fal-
 ſitate prorumpit in nos vir
 perverſiſſimus, quã in San-
 ctiſſimum Pontificem inſur-
 rexerit tunc temporis Hære-
 tica malignitas.

V. Et quamvis perſuaſum
 habeamus, neminem fidem
 præbere huic falſiſſimæ
 ſuppoſitioni; eorum maxi-
 mè qui noſtram ingenuita-
 tem pertractarunt, & ag-

noscent. (1) Non enim facile credendum (prosequitur) hanc esse Epistolam, cujus fertur nomine titulata, præsertim cum in eâ nihil rationis aut consequentiæ reperiatur, sed tota criminationibus, & obtreccionibus vanis, quæ solent ex rancore adversantis procedere animi, videatur referta.

(1) Ioann.
Max. ibid.

Attamen ferendum non VI.
est, nostrum nomen in patrociniis tot iniquitatum adduci, cum talis Epistola, vel libellus tot criminationibus adversus Religiosissimos Viros SOCIETATIS JESU sit refertus, tot vanis obtreccionibus, quas JURIEVS, & MORALISTA PRACTICVS in illos evo-
luit, sit plenus: ut quidquid virulentus animus ytrius-

E que

que non potuit decoque-
 re, eò immiserit. Et dum (1)
 in illo exercet, & mani-
 festat suam linguam dolosam,
 maledicam, magniloquam,
 scurrilem, dissolutam, ac vi-
 peream, in quâ serpentis
 antiqui sibilus auditur, in
 quâ loquitur, qui quondam
 in serpente loquutus est, ut
 agebat Petrus Blesens: hoc
 omne in nos similiter dis-
 solutè, & suâ consuetâ nequi-
 tiâ transtulerunt.

VII. Plures libros attribuere
 Hæretici Origeni, quos nec
 scripsit, nec somniavit; non
 aliâ de causâ, asserit Lyri-
 nensis, nisi ut callidè sub
 tanto Doctore sua falsa
 Dogmata in Populos emit-
 terent, & spargerent; ut ve-
 neratione tanti Magistri in
 domos introducerent, ama-
 rentque homines fœdissi-
 mam

nam doctrinam tali indu-
mento decoratam, nec ti-
merent pericula hujusmodi
dolo adumbrata: (11.) Sed
illud est, quod nunc debemus
advertere, & si non ipsam,
libros tamen sub nomine suo
editos magnæ esse tentatio-
ni, qui multis blasphemia-
rum vulneribus scatentes,
non ut alieni, sed ut quasi
sui leguntur & amantur,
ut si in errore concipiendo
Origenis non fuit sensus, ad
errorem tamen suadendum
Origenis auctoritas valere
videatur.

(1) Vincēt.
Lyrin. cap.
23.

Quamvis ergo auctori-
tas nostra Origenis nomen-
claturæ impar sit: attamen
sumus, licet indigni, in Ec-
clesia Dei intra Episcoporo-
rum Hierarchiam, ac inter
Hispanos Præfules tran-
quillo progressu, sine sub-

VIII.

ditorum conturbatione,
 Divinâ ope suffulti (testes
 sunt Oxomenſes, Placenti-
 ni, & Malacitani) per vigin-
 ti quatuor annorum curri-
 culum, ad gregem Domini
 ſalutari pabulo enutrien-
 dum ſedulò incumbimus.
 Et in præclarâ Sancti Pá-
 tris Dominici Familiâ, an-
 tequam ad Sacras Inſulas
 aſſumeremur, poſt omnia
 litterarum munia, & poſt-
 quàm in omnibus tum Phi-
 loſophiæ, tum Theologiæ
 Cathedris Profeſſores oc-
 cupati ſumus, laureâ Magi-
 ſteriſi inſigniti, non ſine diſ-
 cipulorum (quorum plures
 modò Magiſtros conſpici-
 mus,) & ſubditorum fructu,
 & amore verſati ſumus.
 Ideoque IYRIEYS, & MO-
 RALIS PRACTICÆ Author
 voluiſſe videtur ad errores
 ſuos

QVERIMONIA. IOE
suos stabiliendos , suaque
mendacia spargenda, si mi-
nùs adducere sensum no-
strum , autoritate quidem
certè abuti, quæ multis ten-
tationi esset, ut saltem nu-
tantes hærerent in menda-
ciis quibus libellus ille sca-
tet, quem nobis, tanquam
Authori, ascribunt.

Si omnes Codices, quos IX.
Hæretici sub nomine Ca-
tholicorum scriptorum edi-
derunt , recensere volueri-
mus , deficiet utique cala-
mus & papyrus. Quoniam
absque delectu, & omnino
insolenter, ac inverecundè
mandarunt, & quotidie ty-
pis mandant infames sui ce-
rebelli partus ; tribuentes
eos Patribus Illustrioribus,
qui numquam tales liberos
genuerunt, aut cognove-
runt, ut eorum adulterinam

E ; ori-

originem & infamiam fraudulentè celent; non alia de causâ, quàm ut sub tanto nomine decipiant, plumbumque deauratum pro vero auro venditent. (1)

(1) *Sixt. Senens. in Prolog. Bibliot. Sacr.*

Novos quotidie (loquendo de Hæreticis ait noster Sixtus Senensis) librorum fœtus emittunt adulterinos, supposititios, pseudepigraphos & notbos, præpositis, absque ullo judicio & pudore, in frontispiciis operum falsis illustrum Authorum inscriptionibus.

Nonne hoc J V R I E E, & MORALIS, PRACTICÆ Author in THEATRO J E S V I R I C O fecistis, & nostro nomine ejus abominationes, viperinosque partus illustratis; dum in frontispicio ejus Authorem nos esse scripsistis? En tot annis retroa-

troactis apud Senēsem ve-
strā revelatam impudentiā.

Atque ut hæ melius ini- X.
quitates referentur, profe-
quitur Sixtus Senensis, af-
signando quasdam singilla-
tim imposturas irrogatas
primis Ecclesiæ Patribus,
sub cujus autoritate falsa
dogmata contēderunt spar-
gere, & introducere ad se-
ducendos populos, errorēſ-
que suos propagandos abu-
tentes piā affectiōē, quā
Fideles suorum Antistitum
vocem audiunt, & doctri-
nam prosequuntur. (1) *Hoc*
sanē artificio supposuerunt
nobis inter multos spurios
partus quæstiones in Gene-
sim Philonis Judæi; quæstio-
nes Iustini Philosophi &
Martyris, ad gentes; quæ-
stiones Divi Athanasii ad
Antiochum; Origenis para-
E4 phra-

*phrasim in Job, ejusdemque in eundem librum Commen-
tarios; item Arnobij Rhe-
toris in Psalmos Commen-
taria; Eusebii Emiseni ho-
milias in Evangelia; Am-
brosii in Apocalypsim ex-
planationem; Hieronymi in
proverbia libros tres, & in
lamentationes Jeremie li-
bros tres; Eucherii in Gene-
seos, & Regum Historias
libros octo, & cum his alia
plurima, præsertim vete-
rum Patrum ascititia ope-
ra, quorum dogmata, stylus,
ac tempora magis ab ipso-
rum titulis, & inscriptioni-
bus distant, quàm cælum à
terrâ.*

XI. Epistola Ivæ supposita
fuit Sancto Epiphanio, &
in eam expostulat Epipha-
nius Diaconus in Concilio
secundo Nicæno. (1)

(1) Concil.
Nicen. act.
6. tom. 5.

Nc-

Nestoriani, usurpato XII.

Theodoreti nomine, multis
 suis deliramentis authori- (1) *Leont.
 de fest. a. a.*
 tatem quæsierunt. (1) 5.

In sextâ Synodo Con- XIII.

stantinopolitanâ, ut unam
 tantum operationem tri-
 buerent Hæretici Christo,
 introduxerunt diversos tra-
 ctatus sub nomine Vigilii
 Papæ ad Justinianum Im-
 peratorem, & Theodoram
 ejus conjugem; & alium
 sub nomine Menæ viri San-
 ctissimi ad eundem Vigi-
 lium. Hi enim in dicto Con-
 cilio appellantur famosi li-
 belli, ex quorum examine,
 ac falsitatis detectione una
 fuit Concilii vox, omnes-
 que Patres æquè exclama-
 runt: (2) *Anathema libro,*
qui dicitur Menæ ad Vigi-
lium, & quicumque finxe-
runt: anathema libellis, qui

(2) 6. *Con-*
st. Constā-
tin. a. a. 14.

dicuntur facti fuisse a Vigilio ad Justinianum, & Theodoram divæ memoriæ: anathema simul qui falsarunt Acta Sancti, & universalis quinti Concilii. Si ergo Summorum Pontificum Epistolæ, & Conciliorum sacrata verba, & acta halitus Hæretico inficiuntur, & deturpantur, quid mirum si moderni Hæretici, virique impii velint suas colorare ineptias præsentium Episcoporum nomen falsando, & fictitio patrocinio muniendo?

XIII.

Non in primis Ecclesiæ sæculis sistit hæc iniquitas, cum etiam ad nostræ tempora prolapsa sit. Eam adhibet noster ille Gallo-Batavus, dum non solum nostræ authoritate inaurat suarum virulentiarum ab-

sun-

finthium, ut possit hoc sub
 tegmine doloso sine tanto
 horrore deglutiri, sed no-
 stro etiam nomine & cog-
 nomine, suspensam tenet
 hominum mentem apud se
 reputantium, authorem esse
 tot iniquitatum Malacen-
 sem Episcopum. Perlega-
 tur eodem loco idem Six-
 tus Senensis: (1) *His longe*
gravius & majus detri-
mentum intulerunt impii
Hæretici, qui, ut hæresibus
suis fidem ex autoritate
insignium Authorum con-
ciliarent, libris nefariæ do-
ctrinæ à se editis posue-
runt gratiosa Catholicorum
P. P. nomina ac cognomina;
hoc nimirum imposturæ ge-
nere allicientes ad se avi-
dos, & incautos lectores,
quibus pro ambrosiâ & ne-
ctare facies & excrementa;
 pro

(1) Senens.
 ubi sup.

pro re nediis & antidotis
 lethifera venena melle præ-
 lita venditarent. Et post
 alia exempla in medium
 prolata concludit : Confi-
 mili fraude conciones Itali-
 cas Bernardini Ochini Apo-
 statae, & Hæretici verte-
 runt in conciones Thomæ
 Ordinis Prædicatorũ, Epif-
 copi Justinopolitani. En Jv-
 RIEE , en PRACTICE, unde
 adamussim habetis exem-
 plar mutuatum ab Apostata
 Hæretico Ochino, tri-
 buẽte libellum alteri Tho-
 mæ Do minicano & Epif-
 copo; sicut vos imputatis
 THEATRVM THOMÆ DO-
 MINICANO EPISCOPO MA-
 LACENSI.

XV. Quid mirum, quodd con-
 tra Episcopos hac fraude

(1) Psalm. utantur Hæretici, si (1) ad-
 versus Dominum, & adver-
 sus

sus Christum ejus, Episcoporum Episcopum insurrexerint? Neque id solum, dū in terris nobiscum versaretur, sed etiam postquam à nobis assumptus fuit, & in eum jam regnantem in Cœlo, (1) posuerunt os suum.

(1) *Psalm.*
72. v. 9.

Christo enim Domino ascripserunt librum de Magiā, ad Petrum & Paulum scriptum. Quam quidem temeritatem refert Augustinus hujusmodi esse: (2) *Ut etiam à pueris, qui adhuc pueriliter in gradu lectorum Christianas litteras norunt, meritò videatur.*

(2) *Aug.*
li. 1. de cō-
sens. Evā-
gel. cap. 9.
& 10.

Clemens Romanus asserit Simonem Magum, & Leovium libros sub Christi nomine evulgasse plenos impietatis & errorum. (3) Quòd autem jam in throno sedenti Christo Domino

XVI.

(3) 6. *Cōst.*
cap. 16.

non pepercerint, patet ex
Epistolâ, quam confixere
per eum à Cœlo demissam,
ac in terram delapsam, cu-
jus Adalbertus author fuit;
& in Concilio Romano sub
Zachariâ mētio fit his ver-

(1) Concil.
Roman. sub
Zachar.

bis: (1) *In Dei Nomine in-
cipit Epistola Domini No-
stri IESU Christi Filii Dei,
quæ in Hierosolyma cecidit,
&c. Per Michaëlem Ar-
changelum ipsa Epistola in-
venta est ad portam Esren,
& per manus Sacerdotis no-
mine Icore Epistola ista re-
lecta est. Si ergo tales inep-
tias machinati sunt Hæreti-
ci in Christum, quis aūda-
ciam miretur in nos ma-
ledicentissimi impostoris?
Nunquid discipulus supra
Magistrum? Non ergo pu-
to inglorium esse associari
iisdem opprobriis ei qui si-
mi-*

milia in se ipso permisit.

Si enim Hæreticorum XVII.

audacia Christum & Sanctos Patres & Doctores Ecclesiæ ita impetiit, eorumque nominibus sic abusi sunt Impii, ut iniquitates venales facerent, ac mendaciorum sordidamenta amabilia dolosè redderent, non mirandum est impiorum consilium, tot sacrilegis exemplaribus inductum velle Episcopos suo ipsi sæculo degentes introducere quasi suæ authores iniquitatis ac fautores.

Sed infelicitè Antistitem XVIII.

Malacitanum elegerunt, qui, ut primum cognovit iniquitatem eorum, eam manifestavit. Poterant aliquem ex iis qui jam vitæ functi sunt, assumere in authorem famosi libelli, vel
fin.

fingere alium Episcopum
 degentem in fabuloso Ca-
 thay, cujus distantia diffici-
 lem redderet detectionem
 fictionis ; sicut etiam ea
 mendacia, quæ referunt in
 THEATRO, vastissimâ loco-
 rum, itinerisque difficilis
 intercapedine, ac distantis-
 simâ interioris Regni Sina-
 rum scenâ communierunt,
 ne de facili mendaces
 comprehenderentur. Sed
 ut eorum audacia confun-
 deretur, obcæcavit eos ip-
 sa temeritas, eoque impu-
 lit, ut Episcopum Europæ,
 notissimum, & ferè vici-
 num, eumque valentem ar-
 ripere calamum ultrò co-
 gerent, ut præcipitem JV-
 BIEO, PRACTICOQUE MO-
 RALISTÆ petulantiam ex-
 probraret, ac evidēter pro-
 baret, eos planè millies mē-
 ti-

ritos esse, dum ipsi tam ignominiosum & impium fœtum adoptant.

Hoc demum omnibus XIX.
sit consilium, quod expertus Sanctus Senex Hieronymus scripsit ad Lætam

circa filiae educationem: (1) *(1) Epist. ad Lætam, de filiae educatione.*
Caveat omnia apocrypha, & sciat nō eorum esse, quorum titulis prænotantur.

Nam error fulcitus piorum patrociniis influit lepidè in corda fidelium, &, dum ex authorum nomine alliciuntur, scripturæ errorem haurientes, lethalia venena sensim ebibunt.

§. III.

RESPONDETUR
JURIEO ejusque PRA-
CTICO MORALISTÆ
convincendo Physicè ejus
imposturam.

I. CUM redditur ratio fa-
cti (ajebat Petrus Ce-
(1) P. Ce- lenfis :) (1) rei veritas non
lens. Epist. offuscatur, nec rei culpa, si
8. qua est, dissimulatur. Di-
stinguitur enim falsa excu-
satio & rationabilis satis-
factio; alterum culpa cumu-
lat, alterum quatenus cul-
pandus, vel non culpandus
est, declarat. Uterque enim
peccat, & qui mentitur in
suâ accusatione, & qui de-
dignatur falsa obiecta verâ
relatione diluere.

II. Existimasti, iniquè, quod
ero

ero tui similis; arguam te, &
statuam cōtra faciem tuam.

(1) Prodiit enim Sanctæ (1) *Psalm.*
Inquisitionis edictum, quod 42. v. 21.

in publico FIDEI THEATRO

CHRISTIANO, THEA-

TRVM JESVITICVM meri-

tissime proscripsit, die de-

cimo sexto Februarii 1655.

Ego autem indueram Sa-

cræ Religionis Sancti P.

Dominici vestem vigesimo

nono Aprilis anni 1648. die

Sancto Petro Martyri, pri-

mo Inquisitori adversus

Hæreticam pravitatem sa-

cro, & mihi ex hac etiam

materiali circumstantiâ

maximè fausto. Si demas

Novitiatus integrum an-

num, in quo solùm vacat

tur Constitutionum profi-

tendarum instructioni, aliis-

que spiritualibus exercitiis;

nullo ad studia, aut res alias

loco relicto, rursusque
computes tempus, cujus
spatio studiis post Profes-
sionem mancipati sumus
Dominicani, invenies cer-
te falsitatem tuam, absque
alia probatione, ex coarcta-
tione temporis detectam.
Occupant enim totum ho-
minem exercitationes Scho-
lasticæ in nostrâ Prædica-
torum Familiâ, nec vacuum
tempus relinquunt ad alia
exercitia, etsi sint Schola-
sticis germana. Neque Sa-
cræ Scripturæ volumina,
neque MORALIS THEOLO-
GIÆ Authores possumus
evolvere, nec in manibus
habere, dum litteris Scho-
lasticis operam damus.

III. Quomodo ergo potui
docere, & scribere, (1) cum
nondum litteras didicissem?
Vix Professionem emise-
ram,

(1) Joann.
7. 15.

ram, & tyrocinium litterarum incœperam, & jam inter Scriptores imputatus sum? Nondum ferè aderat tempus addiscendi rudimēta, & jam acquisiveram tot, tam varia ac disparata fragmenta, in tot Codicibus vel Moralibus, vel fabulosis Historiis refertis, & tam variarum abominationum copiā fartis, ut statim lingua, calamúsve in iis proferendis distractus sit. Nondum poteram ex tam proficuis Sanctissimæ Religionis floribus mel conficere, & jam ex tot foliorum amarican-
tium humoribus poteram
venena propinare?

Mathematica ergo de- IIII.
monstratione resultat, ne
potuisse quidem fieri ut nos
in THEATRO JESVITICO
componendo insudaveri-
mus.

mus: Afferis enim, typis
mandatum esse anno 1654.
ergo intra quinquennium
post nostram Professionem
emissam, quando nec tem-
poris angustia, nec naturæ
imbecillitas, nec pervica-
cior studiorum occupatio
hujusmodi malignissimæ ac
laboriosissimæ materiæ suf-
ficiebat: Inde tua manifestè
convincitur petulantia ac
dementatio, qui librum at-
tribuas docto (ut ais) ac
probo Religioso Ordinis
S. Dominici, Ildefonso à
Sancto Thomâ, tempore,
quo non solum non doce-
bat, sed ne didicerat qui-
dem litteras, vixque
discere ince-
perat.

§. V.

ARGUMENTO AD
hominem *moraliter cōvin-*
citur JURIEVS, PRA-
CTICVSQVE MORA-
LIS *ex suis clau-*
sulis.

ASSEMITIS me ge- I.

neris claritate fulge-
re, & in hoc verum dicitis;
sed, ut à consuetudine men-
tiendi non desistatis, origi-
nis meæ legitimam, notis-
simamque seriem involvi-
tis, quam tot actus positivi,
diplomatibus Apostolicis
in diversarum Ecclesiarum
ministerio firmati, absque
ulla dispensatione, ritè com-
probant. (1) Sed ex ore ve-
stro vos iudico, hominum
nequissimi; quomodo enim,

(1) *Lucæ*
19. 22.

ex

ex sanguine præclaro fluere possunt rivuli turbidi? Sanguis enim præclarus nullum inficit, quique eo cretus est, omnes præclaros esse præsumit, præclarèque loquitur. Ex radice bonà arbor generosa crescit, quæ bonos fructus facit, non insipidos, non amaros. Quomodo ergo SOCIETATEM JESV universam diffamarem, ejusque defectus (si qui fuissent, etiam in aliquo individuo) detegerem? Nonne, si hoc fuisset exequutus, præclaram & nitidam cõtaminarem Originem, ac detractiõnis luto inficerem atque denigrarem? (1) *Quid enim prodest ei, quem sordidant mores, generatio præclara? Ipse se vacuum ostendit, qui gloriatur in patribus, quorum*

(1) Chrys.
in Matthe.
Simul. 5.

*rum non imitatur virtutes;
quid profuit Cham, quod
fuerit Noe filius? Nonne se-
paratus de medio filiorum?
Qui secundum sanguinem
frater factus erat natus,
secundum animam factus
est servus, nec familia illu-
stris potuit defendere im-
pios mores. Aiebat Chry-
sostomus.*

*Signum Regis (I) in api-
bus est non habere aculeum:
nobilior apis, quæ aliis na-
tura antepositur, & præ-
fertur, aculeum non habet;
naturaque ab illâ aculeum
abstulisse creditur, nobilibus
& aliis præfæctis dans exē-
plum non habendi mordaci-
tatem: nobiles non mordent,
sed mansuetudinem osten-
dunt nulli nocentes.*

II.

(1) Ioann.
Bromard.
in Summ.
Præd. ver-
bo Nobili-
tas, cap. 30
num. 110

*Joseph ab Arimathæa III.
non consenserat consilio,*

(1) *Marci*
15.43.

& actibus contra JESUM,
ait Sanctus Marcus, (1) quia
erat nobilis decurio: &, ut
Albertus Magnus notat,
hæc est laus à natalibus;
qui enim à natalibus nobi-
lis est, non solum nihil ope-
re, verum nec consensu, co-
gitatione ve contra corpus
Physicum, aut Mysticum
JESU machinatur. Quo-
modo ergo assumitis JV-
RIE & tu, stultissime PRA-
CTICE, medium ita vobis
oppositum, ut nequitia ve-
stræ artes emolliatis?

§. VI.

*IMPLICANT HO-
stes in virtutibus ornatum,
simulque detractorem
publicantes.*

I. **V**IDE, JVRIE, vide,
PRACTICE, quanti
æsti-

æstimes virtutum splendor-
rem, dum illum vitiorum
teterrimo circûfufum hor-
rore depingis. Detracto-
rẽ enim, & in materiã gra-
viffimã injuriarum Autho-
rem, summẽque probrofum
me fingis, eundẽque fi-
mul affirmas tam in clau-
ftro, quàm in Epifcopatu
æquabili & exemplari fem-
per virtute floruiſſe (1) Sed
nec me, vel laudatores, vel
vituperatores mutabunt
(quemadmodum, qui cœno
unguentum, aut unguento
cœnum admifcent, ac per
mixtionem qualitates con-
fundunt,) quod enim ſum,
hoc maneo, ſive maledictis
afficiar, ſive laudibus in cœ-
lum efferar. Parvi pendo
laudes, quibus vidẽris me
in altum extollere, ut peri-
culioſius decidam. Hæ per-

(1) Na-
xian. O-
rat. 14. n.
15.

mixtæ malevolis ac falsissimis imposturis potius sunt cœnum ex abundantia cordis tui in os emissum, quàm morum ornamentum & famæ (1) nos autem, qui bonus Christi odor sumus, nec attingunt vituperia, nec in-
tingunt adulationes.

(1) *Corint.*
2. 15.

II. Sed argumentum ad hominem retorqueo. Si enim, ut asseveras, conscientia stimulante, & quasi compulsus Religionem Sancti Patris Dominici amplexus fui, ut alienæ primogenituræ injustitiam non irrogarem, & legitimo Domino ac successori, quæ sua erant, tribuerem : quomodo in ipso Religionis quasi limine, ac ingressu tali cogitatione ductus, auferrem, quod alienum erat, & tanti faciendum, quanti est honor,

& fama tam venerabilis fami-
 liae, tamque benemeritæ
 de Ecclesia Dei? Ridicu-
 lum & spernendum omnino
 foret Parentum meorum
 Toparchias, ac hæredita-
 tem non retinere Me, scru-
 pulosâ (ut somnias) con-
 scientiâ inductum, ne vel
 levem alieno juri injuriam
 irrogarem; & simul, non ve-
 reri Religiosissimo corpori
 SOCIETATIS JESU hono-
 rem, integerrimæque suæ
 famæ prædicamentum au-
 ferre; & ita non solum diffi-
 cillimæ sed infelicissimæ
 restitutioni obnoxium fie-
 ri. Quomodo enim incipe-
 rem spirituales vitam, au-
 ferendo alienam famam,
 non unius, vel alterius in-
 dividui nocentis, sed San-
 ctissimæ ac Religiosissimæ
 Communitatis?

III. Nihil enim tam carum
 fuit Reverendissimo Patri
 Joanni Baptistæ de Mari-
 onis, totius Religionis Ma-
 gistro (sub cujus disciplinâ,
 & subditus & Prælatus sem-
 per militavi, & à quo suavi-
 tatis hausi desiderium) quàm
 SOCIETAS JESU; nec ejus
 animo quidquam altius in-
 hæserat, quàm erga eam
 fraterna charitas. Et ut verè
 totius Religionis Prædi-
 catorum amantissimus Pa-
 ter, in omnes alumnos vo-
 luit diffundere sui amoris
 Spiritum, litteris encycliis
 ad totum Ordinem missis,
 quibus annunciat salutem
 ab eo qui fecit utraque
 unum, & incipiant hisce
 verbis, *Cum Templi velo
 diviso indivisam JESU
 tunicam, &c.* Datis Romæ
 die 25. Mensis Martii 1661.
 Ubi

Ubi commemorat quantum semper curaverit nostra Prædicatorum Familia, ne illa differentia, quæ merè speculativa est, & solum in intellectu insidet, & præcisè in disputationibus versatur, in voluntatem illabatur, & charitatem, ac unitatem practicè scindat, ac dissociet. Ideo in memoriam revocat ordinationes, ac Statuta Generalium Capitulorum nostræ Dominicanæ Familiæ, ad hoc tendentes, ac in prædictis litteris refert admonitionem quartam Capituli Generalis Valentini, ann. 1596. necnon Romani 1644. Ordinationem 21. & rursus etiam Romani 1656. confirmationem decimam. In quibus omnibus nihil strictius præcipitur, quàm benevolen-

tia & vera amicitia inter utriusque Religionis professores.

XIII. Religiosum me inclamas, & tot Sacrarum legum, & mandatorum transgressorem, non solum facto, sed scripto supponis? Obedientia lydius lapis est observantiæ Regularis, ejusque fulcimentum, ac norma. Minimè Religiosum animum ostenderem, si non modò in iis, quæ tu fingis (hæc enim nec in Christianos cadunt, ac ne in Ethnicos quidem,) sed etiam in indifferentibus submissam non sternerem voluntatem, ac obtemperarem ordinationibus, & legibus dictantibus unitatem, ac indissolubilem amicitiam, quæ verè facit cor unum, & animam unam in Domino.

Quo-

Quomodo ergo in clauſtro
Religioſus permanſi, ſi in
clauſtro inobedientiæ cri-
men commiſi?

Repetis, & multoties in-
culcas tam in clauſtris,
quàm in Episcopatûs ſacra-
tiſſimo miniſterio, me Reli-
gioſè vixiſſe, virtutûmque
laude decoratum ſemper
manſiſſe. Dato, conſeſſo-
que, quod tu verè ignarus
aſſeueras : quomodo poſ-
ſunt formati virtutes abſ-
que ſua formâ; & ſtabiliri
abſque fundamento? Non-
ne charitas forma eſt virtu-
tum Chriſtianarum, ſicut
prudentia Moralium? Quo-
modo rursus eſſe poteſt
charitas, ubi amor non eſt
proximorum? Quid ergo,
ubi inveniuntur atrociffimi
odii expreſſiones, diffama-
tiones irreparabiles, quales

in eo libello maledictionum & amaritudinum pleno, utpote manu impietatis tam acerbè exarato continentur? (1) *Verae virtutes, nisi in eis, quibus vera inest pietas, esse non possunt.* dicebat Augustinus. Quomodo ergo consentaneum est, me veris virtutibus fulgere, dum scelestissimum demonstras, cum talis libelli authorem me fingis?

(1) *Aug.
Epistol. ad
Bonifac.*

VI. Huc vos, o Catholici Scriptores, advoco, hic interpello. Aliquem legimus satis doctum & pium, cuius aures potuit JURIEVS, vel PRACTICVS MORALIS, suis tinnitibus incantare, eisdem ferè signis, quibus **Mos** delinquentem, nos enim avito stemmate, & acquisitis virtutibus ornatos exponit. Ecclesias, quibus
præ-

præfuimus, dinumerat, & ditioribus Malacitanâ prætulisse, laudabili parsimonia vertit; denique nos in nostris scriptis fugillasse personas quasdam, non ferendum existimat. Ast animadvertite, ò Sapientes, etsi Catholicorum nullum in manibus habere putem JVRIVM, & MORALIS PRÆCTICÆ Authorem, & hominum ejusdem fursuris libellos: cùm tamen errores facillimo negotio ex auditu disseminentur: potuisse quidem in Galliâ hujusmodi somnium, scelestorumque hominum figmentum enarrari, & inde ad Gallum aliquem, quamvis doctum & pium eam fabulam pervenire. Sed facilitatem non mirari Scriptorum non possumus, qui fidem vel minimam

nam accommodent tam
 irridendis commentis &
 detractationibus, quæ omni-
 no abhorrent à specie ve-
 ritatis, & indignæ sunt ut
 inter SOLIDAS THOMISTA-
 RUM VINDICIAS collocen-
 tur.

VII. Ideoque si quando hu-
 jusmodi PRACTICI maligni-
 titati & nequissimo PETRI
 JURIEI SPIRITUI, aliive
 cuipiam me detractorii li-
 belli Authorem fingenti, &
 alia hujusmodi deliria bla-
 teranti fidem habuistis: at-
 tendite, obsecro, eamque
 mutate resipiscences, eam
 excremini, attendite im-
 plicationē scelestissimi SPI-
 RITVS, animadvertite ut se-
 cum pugnanti hostis uter-
 que loquatur. Si enim pie-
 tate me pollere decantat:
 quomodo eundem simul in
 per-

personas defævientem? Catholicus & pius Scriptor vitia carpit, non labentes demonstrat: modestè tergit; non petulanter denigrat: oleum doctrinæ in vulnera infundit; dolentem verò nō dilacerat; imò potius ligat & operit, ne horror vulnèrum detegatur, & stomachum moveat: iniquitatem odio habet, & abominatur, legem verò Domini diligit, quæ in dilectione proximi (1) pendet.

(1) *Matth.*

Quis autem has veritates ponderat? Nempe is qui facili credulitate deceptus scripsit, easque Apostoli (2) doctrinâ ad Philippenses confirmat, & verbis exornat Augustini dicentis: *Diligite homines, interficite errores.*

22. 40.

(2) *Ad Philipp.*
18.

Non dissimile tentant VIII.

ad.

adversarii ac Ariani, qui cum vellent in suum sensum trahere sanctissimum Antistitem Alexandrinum Dionysium, ut suam hæresim stabilirent, affirmando se in id ipsum coincidere cum illo, imò ex ipsius Catholicissimis scriptis hausisse, tanquam à fonte, suam pestiferam doctrinam: Sanctus Athanasius (verè Arianorum malleus, ac perpetuus detector) ita de hujusmodi improbitate conqueritur: (1) *Ad mendacia piis hominibus fingenda hæretici confugiunt, cum nihil consentaneum rationi in suis scriptis habeant, ac proinde improbas causificationes ac callida sophismata in medium proferunt, nunc eò audacia processere: ut etiam Patres nostros (hi sunt*

(1) *Atha.*
Epist. ad
Arian. fol.
mibi 172.

sunt Episcopi) in calum-
 niam vocent ; minime
 alienum ab ipsorum mori-
 bus , & proprium omnino
 pravitatis ingenii. Qui e-
 nim adversum Dominum,
 & adversus Christum suum
 studia intendunt ; quid mi-
 rum si Beatum Dionysium
 Episcopum Alexandriae , ad-
 stipulatorem , suffragato-
 remque suæ sententiæ fin-
 gant ? Eumque ad cominen-
 dationem suæ hæreseos , lau-
 dibus ornent , beatumque
 prædicet , dum magnis cri-
 minibus impetunt ; non ali-
 ter quam prædones & im-
 probi homines , qui de stu-
 diis suis malè vivunt ; pro-
 bos , modestosque sibi socios
 fingunt , falsa de illorum
 probitate mentientes. Hæc
 Athanasii verba videntur
 tantò antehac patefecisse
 que

quæ molitur JURIEVS, & PRACTICVS, cum me onerat laudibus, ut socium sui facinoris me asciscat, & prærogativarum dignitatis nostræ ornamento suam decoret insolentem improbitatem nostrâ modestiâ personatus; cujus maledicentia tantum distat à veritate, quantum Arianorum sententia à sensu Dionysii.

IX. Hæc ergo causa est, quare in Episcopum Malacitanum insurgat. (1) Nam in

(1) Contra
Brun. li. 2.
de Heret.
cap. 6.

hoc Hæretici sollicitissime incumbunt, ut, quos maxime viderint strenuos rei Catholice curatores, falsis criminibus & imposturis etiam scripto commissis, in-
quinent. Et ut eloquens saiebat Cyprianus: (2) Hoc

(2) S. Cyp.
Epist. 52.

ab initio est opus Diaboli, ut quos judicat servos Dei, conf-

conscientiæ suæ clarescentes, mendacis hominum infamare satagat. Hoc nimirum fecit PRACTICVS, & JVRIEVS in suo SPIRITV maligno.

§. VII.

EXCLAMATIO

ad Ss. D. N. Innocentium XI.

V SQUEQVÒ ergo, B. P. I.
a tanta impudentiâ,

innocentia tanta vexatur;

& hoc, vivo Innocentio?

Verbis alloquor Bernar-

di. (1)

(1) *Epist.*

199.

Sanctissimus iste Do- II.

CTOR PRACTICÆ MORALIS

JESUITARVM Authorem

(modo sit ARNALDVS, ut

innuit PETRVS JVRIEVS

in suo SPIRITV) ipsúmque

PE-

PETRV M IVRIEVM veluti
 præsignavit scribens Ss. D.
 Innocentio aduersus alium
 PETRV M, & ARNALDV M:

(1) Epist. *Dum leonem (1) evasisse*
 189. *gloriatur cavet in Draco-*
nem incidere, qui non minus
forsam noceat Sedens in in-
sidiis, quàm ille rugiens de
excelfo. Quanquam non jam
in insidiis ejus virulenta fo-
lia (PRACTICÆ MORALIS
IESVITARVM, necnon SPI-
RITVS teterrimi) utinam
adhuc laterent in scriniis,
& non in triviis legeren-
tur. Volant libri & qui ode-
rant lucem, quoniam mali
sunt, impegerunt in lucem
putantes lucem tenebras:
anteceffit ARNALDV S, &
sequutus fuit PETRV S; qua-
ma squamæ conjungitur.
Sibilavit apis, quæ erat in
Francia, & convenerunt in
unum,

unum, & intenderunt arcum, & paraverunt sagittas suas in pharetrâ ut sagittet rectos corde (incautos scilicet atque innocentes) habentes formam pietatis, & virtutem ejus abnegantes eo decipiunt plurimos. Stans igitur Goliath cum armigero suo clamat adversus phalangas Israel, exprobatque agminibus Sanctorum (adversus SOCIETATEM JESU plenâ voce confurget, quæ tot Sanctorum agmina opponit Goliati, & ejus armigeris, Diabolo scilicet, & hæreticis:.) Et cum omnes fugiant a facie ejus, ne omnium minimum expedit ad singulare certamen, ne scandalum populo, & cornua crescerent adversario, & quia error magis confirmaretur, quia non erat

erat qui responderet, aut
contradiceret.

- III. Tu, inquam, amice sponsi, providebis, quomodo liberes sponsam à labis iniquis, & à lingua dolosa. Nonne ipse te constituit super gentes, & regna? Ad quid? Nisi ut euellas, & destruas, & ædifices, & plantes: qui ergo tulit te de domo. Patris tui, & unxit te unctione misericordiae suae: attende, queso, ex tunc, & deinceps quanta fecit animae tuae, quanta per te Ecclesiae suae, quanta in agro Dominico, caelo, & terra testibus, tam potenter, quam salubriter evulsa sunt, & destructa: quanta rursus bene ædificata, plantata, propagata. Suscitavit Deus furorem schismaticorum in tuo tempore, ut opere tuo contererentur. Vidi
Rulz

Altum firmâ radice, & statim maledictum est pulcritudini ejus. Vidi, inquam, vidi impium super exaltatum, & elevatum super cedros Libani, & transivi, & ecce non erat.

Nonne tuo felicissimo tempore hoc accidit, Innocenti Sanctissime? Cum enim immanis Turca imâ radice totam Hungariam occuparat, & exaltatus sicut Cedrus Libani cerne-
 retur, tuâ maledictione deperit, & quasi funditus eradicatus est, Ecclesiâque iterum plantata tuis benedictionibus reffloruit, ac ejus ariditas versa est in stagnum; rupesque Hungariæ iterum profilierunt in fontes (1) salubrium regenerationis aquarum: Oportet autem hæreses, & Schisma-

III.

(1) Isa.
 35. 7.

ta esse, ut qui probati sunt manifesti fiant; & in schismate quidem jam ut dictum est, Dominus probavit te, & cognovit te. Cum hac tempestate omnes in Gallia hæreses sint extinctæ, nec non in Magna Britaniâ ex parte abolitæ, & ferè eliminatæ: Sea ne quid desit coronæ tuæ; ex hæreses surrexerunt, itaque ad consummationem Virtutum ne quid minus fecisse videamini à magnis Episcopis antecessoribus vestris, capite nobis, Pater amantissime, vulpes, quæ demoluntur vineam Domini, donec parvulæ sunt, ne si crescant, & multiplicentur, quidquid talium per vos non fuerit exterminatum, à posteris desperetur. Isti autem, qui modo surrexerunt novus Goliath, & ejus.

armiger PETRVS scilicet, & ARNALDVS facili negotio exterminabuntur; SPIRITVSQVE eorum deficiet, & contumescet; librique eorum comburentur (1) *ad vocem loquellæ tuæ grandis.* (1) *Ierem. 11. 16.*

In memoriam revoco, B. P. quod olim gloriosissimus, ac eloquens Prædecessor vester S. Leo. P. M. scripsit: (2) *Quomodo (Hæretici) decipere simplices possent, nisi venenata pocula quodam melle prælimerent, ne usquequaque sentirentur insuavia, quæ essent futura mortifera? Curandum ergo est, & Sacerdotali diligentia maxime providendum, ne falsati Codices à sincera veritate discordes in ullo usu lectionis habeantur. Apocryphæ autem* *tem*

(2) *S. Leo. Epist. 93. cap. 15.*

tem Scripturae, quæ sub nominibus Apostolorum (Episcoporum Catholicorum, qui per Apostolos designantur & illis successerunt) multarum habent seminarium falsitatum, non solum interdicienda sunt, sed ignibus concremanda.

VI. Non solum scripta falsata flammis addicenda sunt, verum etiam eorum Author

(1) Hæric. & impostor. (1) Nam, si
Kalthheim falsarius monete combu-
cent. in Cœc. rendus est, quanto magis
Basil. con- falsarius librorum, qui per
tra Henric. adulterationem supponit
Husist. s. viris Catholicis, probis, ac
a. sic arg. in summa dignitate consti-
tutis ea de quibus num-
quam cogitarunt, & quæ
vilissima sunt, marcule
falso insignit, signoque no-
bili notata, quasi legitima
dispendit?

Sunt

Sunt enim isti Heretici VII.

(ut loquitur Sanctus Isidorus,) (1) tanquam qui ossa profana venditant pro sacris reliquijs, quæstum fingentes pietatem. Scripta Patrum sunt quasi reliquiæ intellectus, & animæ ipsorum quisqu岸 alias cogitationes profert, quasi sententias Patrum, rem facit quæ non multum distat à sacrilegio.

(1) S. Isid. lib. 2. de offic. Eccl. cap. 15. ex S. Aug. de Opere Monach. cap. 28.

Pœnâ ergo ignis mul-

VIII.

ctari oportebat, qui tot crimina simul commisit, contra Deum, contra Ecclesiam, contra Catholicos Episcopos, contra venerabilem SOCIETATEM JESU, contra omnes leges Naturales, Civiles & Politicas. Hæc omnia incurrit uterque impostor; Deum enim blasphematur, & Ecclesiam parvi pendit, dum illam af-

G. fir-

firmat tolerare, ac permittere eos qui Verbum Dei impurè tractant: proximos innocentēs gravissimis imposturis, & mendaciis, ut apparet, dilacerat: deficit à naturæ regulis, tot falsa crimina objiciendo, & affirmando: Civiles, & Politicas leges transgreditur, quæ propter bonum, ac tranquillitatem Populorum præcipiunt, & scripta, quæ typis mandantur, exprimant, non fingant, nomina suctorum, locum, Typographum, nec lucem videant, donec publicâ auctoritate, per probos, ac maturos viros prius approbata prodire fas sit. Hoc enim non solum apud Ecclesiam, diversis Pontificum Decretis Pii Quarti & Clementis Octavi, nec

non in Tridentinâ Synodo
(1) sancitum est: sed etiam
apud Ethnicos semper ob-
servatum fuit. (2) *Qui tales*
emittunt libellos, plusquam
famosos, sine loci, Typogra-
phi, Authorisque titulo, nec
famosos tantum, verum
etiam dissidiorum dissemi-
natores, etiam apud Ethni-
cos puniebantur poenæ ca-
pitis supplicio, & quod apud
illos erat capitale facinus,
nunc quorundam ludus est.

Quis autem, Sanctissime
Pater, ex animi Intentione, &
ex operis sui executione,
tam insignis disseminator
dissidiorum est, quam Jv-
rius, & Practicus, qui
perinde ac si luderet, tot
calumnias spargit, tot ve-
nerabiles personas suis
scriptis inficit? (3) *Qui sin-*
gula pro sua voluntate mu-

(1) Sess. 4^a

(2) Erasmi.
Epist. 9. ad
Comit. He-
lvesc.

IX

(3) S. Ber-
nard. Epist.
191.

tat, auget, & minuit: in li-
bris, & in operibus suis
ostendit se fabricatorem
mendacii; liberet Deus per
vos Ecclesiam suam à labiis
iniquis, & à lingua dolosa.
 Hoc enim quod Sanctus
 Bernardus ita enixè postu-
 labat adversus Petrum Abai-
 lardum, & quod impulit Ss.
 Innocentium Secundum ad
 eum configendum, ut vide-
 re est apud ipsum Bernar-
 dum, (1) hoc idem flagito à
 Ss. Domino Nostro Inno-
 centio Undecimo ejus feli-
 cissimo tum re ipsa, tum
 nomine successore, conse-
 quuturumque me spectro ad-
 versum PETRUM JURIEVM
 & PRACTICÆ MORALIS
 Authorem, qui calumnias
 Idem mellifluus Doctor
 eum ut indigiret, vestraeque
 Sanctitati detegat, adeo
 mi-

(1) S. Ber-
 nard. Epi.
 194.

X.

minutis illum signis exhibet, atque ad vivum exprimit: ut solum nominis ipsius desit appellatio *Exturbatus est*, inquit, (1) à Reg- (1) S. Bernard. Epi.
no Francorum, Religionis 195.
causâ, schismaticus insignis
& in his omnibus non est
aversus furor ejus, sed ad-
huc manus ejus extenta.
Nam etiam ita vagus, &
profugus super terram,
quod jam non licet inter
suos, non cessat apud alie-
nos tanquam leo rugiens
circuiens, quærens quem
devoret, & nunc, sicut acce-
pit, operatur iniquita-
tem, cujus maledictione,
& avaritudine os plenum
est: seminator discordiæ,
fabricator schismatum,
turbator pacis, unitatis
divisor, cujus dentes arina,
& sagittæ, lingua ejus gla-
dius

dius acutus; molliti sunt
sermões ejus super oleam,
& ipsi sunt jacula; videbi-
tis hominem insurgere in
Clerum, insurgere in ipsos
Episcopos. Denique si capi
vulpes pusillas demolientes
vineam scriptura salubri-
ter monet; num multò ma-
gis lupo magnus & ferus
religandus est, ne Christi
irrumptat ovilia, oves ma-
et et & perdat?

XI. Nonne iste est IVRIEVS,
qui Religionis causâ Patriâ
deturbatus à Francorum
Regno relegatus est? Dum
enim magnâ cum impietâ-
te adversus Catholicam Re-
ligionem sua dogmata pu-
blicaret, non potuit eum
Gallia sustinere, & in Hol-
landiam emisit?

XII. Nonne hic est insignis
schismaticus, non solum
quia

QVERIMONIA. ISI

quia à verâ Religione in
Baptismo susceptâ recessit;
sed quia causa est, & origo
tot Schismatum, quæ in
agro Ecclesiæ dissemina-
vit, ac disseminat, dum non
solum intendit avertere fi-
deles à verâ devotione er-
ga prædicatores strenuos,
ac fidelissimos JESU Mini-
stros, verum etiam subdi-
tos dissociare à suis Supe-
rioribus, & Prælatiis; dum
eos fingit, ac pingit detra-
ctores, & disseminatores li-
bellorum? Iste est, qui in-
surgit in CLERVM REGU-
LAREM, scilicet in SOCIE-
TATEM JESU, atque in ip-
sos EPISCOPOS, & ex con-
sequenti in omnem Eccle-
siasticum ordinem desæ-
vit.

Neque exilia, neque la-
bores ejus animum frege-
runt,

(1) *Isai. 5.*
25.

runt, in his omnibus non est
averſus furor ejus. (1) Sed
manus ejus ſemper eſt ex-
tenta; non enſe, ſed cala-
mo, dum probos non ceſ-
ſat dilacerare ſcriptis, &
quos dentibus non poteſt,
tanquam leo rugiens, pre-
mere, ſaltem fremitibus
diſcerpit ac dilaniat.

XIII.

(2) *S. Ber-
nard. lib. 2.
de Conſid.
ad Eugen.
ca. 1. Agit
contra ma-
ledicorum
linguas.*

*Quod ſi res magnas à
magnis (2) conſiderari oportet,
cui æquè ut Tibi id ſtu-
dii competit, qui parem ſu-
per terram non habes? Sed
Tu ſecundùm tuam ſapien-
tiam, & poteſtatem datam
Tibi de ſuper facies de hoc.
Non eſt mee humilitatis
dictare Tibi ſic vel ſic fie-
ri quidquam; ſufficit inti-
maſſe oportere aliquid fie-
ri, unde Eccleſia conſoletur,
& obſervatur os loquen-
tium iniqua. Hæc pauca,*

*vice Apologia, dicta sint. .
 Perfecta & absoluta cui-
 que excusatio testimonium
 conscientiae suae. Mibi pro-
 minimo est, ut ab aliis ju-
 dicer, qui dicunt bonum ma-
 lum; & malum bonum; po-
 nentes lucem tenebras, &
 tenebras lucem. Et si ne-
 cesse sit unum fieri è duo-
 bus; malo in nos murmur
 hominum, quàm in Deum
 esse. Bonum mihi, si digne-
 tur me uti pro clypeo. Li-
 bens excipio in me detra-
 hentium linguas maledicas
 & venenata spicula blas-
 phemorum, ut non ad ip-
 sum perveniant: Non re-
 cuso inglorius fieri, ut non
 irruatur in Dei gloriam.
 Quis mihi det gloriari in
 voce illâ, quoniam propter
 te sustinui opprobrium, ope-
 ruit confusio faciem meam.*

Glo-

Gloria est mihi consortem
 fieri Christi, cuius illa vox
 est, opprobria exprobran-
 tium tibi ceciderunt
 super me.

(6)

ERRATA CORRIGE.

P Ag. 10. lin. 16. expectabilem,
 spectabilem. Pag. 14. lin. 6.
invisè, invise. Ibidem lin. 13.
in, imò. Pag. 24. lin. 20. *facere,*
fari. Pag. 48. lin. vlt. *sincerita-*
tem, sinceritatem. Pag. 67. lin.
 15. *Politicè, politicè.* Pag. 72.
 lin. 16. *Consilio, consilio.* Pag. 77.
 lin. 18. *efficaciorè, efficaciori.*
 Pag. 79. lin. 8. *Plebejum, plebeium.*
 Pag. 84. lin. 9. *earum, eorum.*
 Pag. 86. lin. penult. *suspitione, sus-*
picionè. Pag. 93. lin. 12. *Togam,*
togam. Pag. 98. lin. 21. *Dogma-*
ta, dogmata. Pag. 104. lin. 11.
Eucheri, Encherij. Pag. 108. lin.
 14. *mutuarum, mutuatum.* Pag.
 123. lin. vlt. *periculiosius, pericu-*
losius. Pag. 130. lin. 21. *nos, vos*
 Pag. 131. lin. 1. *dinumeras, dinu-*
merat. Ibidem lin. 5. *vertis, ver-*
tit. Ibidem lin. 8. *existimas, exi-*
stimat. Pag. 138. lin. 8. *Sedem,*
sedem. Pag. 139. lin. 11. *expro-*
bat

ERRATA CORRIGE.

bat, exprobrat. Pag. 140. lin. 11.
de dono. Patris, de domo patris.
Ibidem lin. 12. misericordæ, mise-
ricordiæ. Pag. 143. lin. 5. *contif-*
cescet, conticescet. Ibidem lin.
7. *loquellæ, loquelæ.* Pag. 145.
lin. 5. *reliquis, reliquijs.* Ibidem
lin. 9. *quisquiis, quisquis.* Pag.
146. lin. 4. *innocente, innocentes.*

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
U.S.A.
TEL: 773-936-5000
FAX: 773-936-5000
WWW.CHICAGO.EDU

